

OUR LIFE

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Грудень

11

December

1968

НАШЕ ЖИТТЯ

В. Січинський:

Запорізька церква в Новоселиці

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXV. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1963 \$5.00
 Піврічна передплата \$2.75
 Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 10 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокое число 50 центів

Зміст:

М. Косовичева: Свят-Вечірньою порою
 Зогріємо наші душі
 Н. Чапленко: Різдвяні страви
 Одна з дівчат: Погляньмо з іншого боку
 Ю. Колесар: Коляда в Бачці
 Уна: Різдвяний лист
 І. Пеленська: Найкраща допомога
 М. Іванчишин: Молодь пише...
 М. Тарнавська: Мандрівка з книжкою
 Л. Бура: У праці над перекладами
 Л. Б.: Чергування страв
 І. Кашубинська: На перший день свят
 РВГ: Несподіванка Улянки
 Г. Бойко: Морозець
 О. Цегельська: Помічники св. Миколая
 Л. Гайдай: Подарунки чемній доні
 М. Струтинська: Який чистий сніг!
 Зміст 25. річника
 Mary Dushnyck: Vital Issues Concern
 GFWC Convention
 N. C.: Christmas Dishes

На обгортці:

Рисунок В. Січинського представляє Запорізьку катедру в Новоселиці з 1773 р. Рисунок узятий із твору Вол. Січинського „Пам'ятки української архітектури“.

OUR LIFE

VOL. XXV. DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$5.00 per year, half year \$2.50. Subscription in Canada \$5.00 per year, half year \$2.75. Subscription in England 1½ pound sterling, per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna., under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
 c/c No. 7 887 93 de Paris
 26, rue de Forcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 27
 Rauchstr. 22

On the Front Page:

O. Sichynsky: Cathedral in
 Novoselytsa, 1773.

На терені США

1. грудня — Окружний З'їзд — Окружна Рада США в Шикаго
1. грудня — Конференція Орг. Референток — Окр. Рада США у Нью Йорку
8. грудня — Ювілей 35-ліття — 42 Відділ США у Філядельфії
26. січня — Літ. Вечір Ліни Костенко — Культ.-Освітня Комісія СФУ-ЖО і 82 Відд. США в Нью Йорку
2. лютого — Вечір Жіночого Пера — Окр Рада США в Ньюарку
16. лютого — Зустріч із професіоналістками — Окр. Рада США у Філядельфії
23. лютого — Окружний З'їзд — Окр. Рада США у Філядельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1928 — 40 літ тому померла в Києві Марія Грінченко, дружина письменника і мовознавця. Була вчителькою і щиро підтримувала свого чоловіка в його літературній праці. Писала оповідання для дітей і багато перекладала з чужих мов. Була одним із кращих знавців української мови і належала до Мовознавчої Комісії Української Академії Наук.

1868 — 100 літ тому народилась у польській сім'ї в Україні дівчинка, що згодом стала відомою під найменням Францішки Вольської. Вона увійшла в круг тих людей, що вийшли з польського середовища, але відчували зов української землі і повернулись до народности своїх предків. Працювала як письменниця і журналістка.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У дописі Ірини Кашубинської „Свята в жовтні?“ у жовтневому числі Н. Ж. зайшла помилка. У приписі на традиційний Різдвяний колах, в 11 рядку здолони має бути „четверту частину поділити і викачати на два рівні валки“. Прошу це справити на дотичній сторінці.

*

У нотатку „Радіопередача Окружної Ради в Дітроїті“ в листопадовому числі Н. Ж., стор. 7 — через недогляд друкарні — вкралися речення:

„Табір організують пластунки куреня Перші Стежі. Командантокою попереднього табору була Лариса Онискевич. Вона співпрацювала в підготові цьогорічного, а ним проводила Рута Галібей“.

Цей уступ належить до допису У. С. „На концерт із Стежками Культури“, що знаходиться на тій же сторінці.

Марія Косовичева:

Свят-Вечірньою порою

Радість преблага, пречиста
З-над Вифлеєму - міста
В небесах пливе горою
Свят - вечірньою порою.

І з-поміж зір крізь синь безкраю
Миротворний подих раю
До людей на землю лине —
До кожниської хатини.

У блаженному настрої
До світлиці затишної
Старші йдуть, спішяться діти,
Щоб Різдром святим радіти.

Проскуру з солодким медом
Роздає всім попереду
Батько... І потому мати
Просить до стола зближатись.

До вечері всі лоспону
Засідають коло столу
І бажає кожен долі
Кожному в родиннім колі.

Шарудить дідух. І сіно
Ароматно, квітовійно.
Пахне... І парують страви
Запашним теплом ласкавим.

Гомонять і мчать до стелі
Лужко коляди веселі,
Мов еднаються в Свят - Вечір
Вічні і дочасні речі.

Круг ялинки в'ються співи
Про дитя Марії Діви,
Про Месію — Слово Боже,
Що неправду переможе.

Щоб у світі Справедливість
Володіла! Щоб щасливі
В гаразді жили й у славі
Люди добрі, нелукаві.

Свят - Вечірньою порою
Йде дрімота з колядою...
В калачі згадає свічка.
Тихне світ... Різдвяна Нічка.

Із збірки „Горстка променів“

Зогріймо наші душі

Проминув рік багатьох сподівань. Вже сама його назва — Міжнародного Року Прав Людини — включала в собі світлу думку. Все те, що впливає з Деклярації Прав Людини — право на свободну думку й її вислів, право на працю й освіту, право на розвиток людської особовости — віджило в численних святкуваннях та конференціях.

Великих осягів цей рік не приніс. На Конференції Прав Людини в Тегерані у квітні 1968 р. ми усвідомили собі, яке безправне становище народу, що його існування чи розвиток не входить у пляни великих потуг. Таке саме розчарування пережили наші земляки поза залізною заслоною. Михайло Осадчий, один із 20 „злочинців“ питається у книжці Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму“, в чому його провина, коли він діє згідно з арт. 19 Деклярації Прав Людини? Чому засудили його за те, коли УРСР цю Деклярацію підписала?

Але ми влячні Міжнародньому Рокові Прав Людини за те, що він приніс нам цю свідомість. Це теж матиме своє значення у нашої боротьбі. Бо сприйняти й оцінити світле гасло людського духа — це одне, але знайти для нього застосування в житті — це друге. І того теж треба солідно й наполегливо вчитись.

Та тепер настає для нас нова світла хвилина. Готуємось до свят Різдва Христового в наших серцях, наших родинах, у нашої громаді. Незабаром почуємо світле слово Божої любови, що опромінить своїм теплом усіх — багатих і вбогих, вільних і рабів, державних і недержавних.

І в цьому світлі зогріймо наші душі. Забудемо про перегороди правил і законів, про суворий поділ на державних і бездержавних. У силі Божого духа знайдемо свою вартість. Бо хоч нам відмовлено різного, проте ми багаті! Наші народні звичаї й обряди — це великий скарб, що його залишили нам наші предки. Коли зрозуміємо їх суть, коли вглибимось у їх зміст, тоді наші свята стануть цінним єднанням із Богом і своїм народом. Бо в них є велика сила віковичного символу, полум'я глибокої віри і тепло родинної любови. А цього наша душа потребує.

Христос Раждається!

У цей святочний час шлемо Різдвяні й Новорічні бажання Окружним Радам, Відділам і членам СУА.

Вітаємо в цей час нашу дорогу п-ні Олену Залізник, голову СФУЖО, та складові організації СФУЖО, розсіяні по всьому світі.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, які ставлять тепер отвертий спротив русифікації нашої країни. Зокрема згадуємо у наших молитвах матерів, дружин і сестер засуджених, що несуть тягар піклування про своїх рідних.

Вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком усе українське громадянство.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Наталія Чапленко

Різдвяні страви

У всіх наших давніх обрядах і звичаях страви займають поважне місце. Всі Різдвяні звичаї пов'язані з осілим побутом наших предків — хліборобством. Митрополит Іларіон у своїй книжці „Дохристиянські вірування українського народу“ (Вінніпег, 1965) пише: „Дохристиянська віра в головному була хліборобська, і, власне, хліборобство було тією основою, що їх об'єднувало в одну систему. Коли прийшли нові християнські свята, народ на них переносив свої попередні вірування, обряди і повір'я“.

Коляда — це свято народження сонця, бога врожаю. З цієї нагоди треба принести йому жертву всієї рослинності, щоб і на наступний рік усе зародило.

Історики визнають, що жінка дала початок усій рослинній їжі. Вона звернула увагу на колоски з зерном ще тоді, як чоловіки полювали за звіриною. Вона перша взяла два камені до рук, щоб те зерно роздробити (крупи), розтерти (борошно), дала початок жорнам, що вкінці перетворилися на млин.

Про обрядовість і церемоніал є в нас деяка література, але про практичне готування страв приписів обмаль. А тим часом не можемо нарікати на брак заінтересування тими стравами, зокрема Різдвяними у молодих жінок. Вони часто питають, як ті страви вари-

ти, скільки їх повинно бути і який порядок подавання їх на стіл. То ж робимо спробу відповісти тепер на перше питання, залишаючи інші на пізніше.

На Святу Вечерю треба було приготувати плоди всіх їстих рослин. Усталалося число 12, в деяких місцевостях 9, в інших 17. У давнину треба було не тільки великої праці жіночих рук, але й кулінарного вміння, щоб їх смачно зварити при обмежених технічних можливостях. Якщо візьмете під увагу пору святкування (зима), то господиня мусіла багато харчевих складників заготувати вліті чи восени.

До найстарших зернових культур належить в Україні просо, (в найстаршій гагілці: „А ми просо сіяли, сіяли“), ячмінь, овес, гречка, жито і пшениця. З давніх часів були відомі горох, квасоля, біб і сочевиця. Зі садженням капуста був пов'язаний цілий ритуал заклинання:

— Щоб була туга, як камінець,
Головата, як горнок, а біла, як
платок...

Капусту могла жінка заквасити насичену, а в ній цілі головки для листків до голубців на свята. А де росли гриби, то їх сушили. Це ж був перший спосіб консервування харчових продуктів. Ще перед тим засушували (в'ялили) м'ясо і рибу. Засушити можна бу-

ло всяку садовину і ягоди, а горіхів назбирати в лісі.

То ж перенесімося в ті далекі часи і заглянемо, як наша прагосподиня приготувала Різдвяні страви. Почесне місце між ними займає кутя і узвар (вар). Це „Божа їжа“ — вірили наші предки. А Хведір Вовк твердить, що „одварені у воді зерна пшениці або ячменю з медом та зварені у воді сушені плоди нагадують ще неолітичну добу“. Така страва була можлива щойно тоді, коли винайдено посуд. Отже посуд до певної міри перемінив харчування людини і вплинув також на обряди, бо жертву звіринну заступили рослинні продукти. У північних народів це була віссяна каша, в індійн кукурудзяна, в індусів і китайців риж. У слов'ян це була пшоняна каша, пізніше ячмінна, пшенична і гречана. (Недаром пшоно в різних видах є частим складником Різдвяної вечері).

Кутя — це варена каша, відповідно приготовлена і заправлена. За наших часів варять на кутю найчастіше пшеницю, але слово „кутя“ не слід ідентифікувати з пшеницею. Кутя може бути з усякого зерна. Кашу на Різдво варили в новому посуді, заливали досвітньою водою на вогні з полін. Кашу заправляли маком, що мав магичні властивості проти відьом і упирів, терли в макітрі

макогоном в означений час. Це все заливали ситою з меду. Додаток горіхів чи крайної й сушеної садовини надавав куті небуденного смаку. Напевне зраділа наша прабабка з неолітичної доби, як змогла на окріп кинути тверду, засушену садовину і ягоди, поварила, засолодила медом і рішила, що це напій для богів. Ось вам і узвар.

То ж кутю і узвар, як „божу страву“ і „напій“ клали на покуті з відповідним церемоніалом, покривали хлібом, книшем чи паляницею. Кутя дала назву цілому святкуванню — „багата кутя“, „бідна чи голодна кутя“. Кутею починали Святу Вечерю, а узваром закінчували її (запивали). Вар мав заступити алкогольні напої, що їх не годилося вживати на Свят-Вечір.

— Ой, коляда-колядниця

Дайте меду до кутіці

проказують щедрівники.

Ще перед кашею наші прабабуні пекли прісний корж (борошно з водою) на вогнищі або сушили на розпеченому камені. Це був перший хліб людини. А коли винайдено посуд, то те саме прісне тісто кидали вони на окріп і з нього виймали вже „варяницю“. А коли в те тісто заліпили варену капусту чи сливу, і вкинули на окріп, то постав „вареник“.

Гей, дай же Боже, один стіг
пшениці,

Один стіг пшениці на варяниці!

Другий стіг гречки на варенички!

То чим же начинити вареники? Капустою з олією, гречаною кашею, сушеними сливами й іншою сушеною, маком, макухою, повилами і помастити медом. А де картопля? спитаєте. Її ще тоді не було. Бо картопля, кукурудза і соняшник появились у нас аж у 17—18 ст. Всеж і картопля в деяких околицях увійшла між Різдвяні страви. В Зах. Україні подавали на Свят-Вечір вареники з картоплею, а на Гуцульщині картоплю як осібну страву з товченим часником, а в деяких околицях із маком.

Голубці на Свят-Вечір були з листків квашеної капусти з пшоном, гречаними, ячмінними або іншими крупами, заправлені цибулею і грибами (якщо такі були) і олією. На інші святкові дні з м'я-

сом і крупами. Вліті їх робили з бурякового листя і свіжих листків капусти. Це дуже давня і популярна страва і голубці можна на міжнародних фестивалях побачити і в інших народів. Хто у кого їх узав, трудно сказати. Але голубці з рижом, як також інші страви з рижу, не були питомими українськими стравами, хоч як вони тепер нам смакують.

Ще й тепер старші жінки пам'ятають на Різдво страви з стручкової рослини. Ось вони: квасоля з тушкованою рибою, з грибами або сливами. Горох із конопляною олією і часником, варений біб.

Осібною стравою були також тушковані гриби.

Борщ це в наші часи — обов'язкова страва на Свят-Вечір. Але як не дивно, в списках страв (Грушевський, Воропай) пісного борщу немає. Натомість капуста, затертий пшоном, капустаковий росіл із крупами („росівниця“), горохова або грибова юшка або й зовсім без юшки. Чи борщ із вухками — це традиційна українська страва — це треба ще дослідити. В більшості місцевостей до борщу подається ще пиріжки або млинці. Де немає борщу на Свят-Вечір, є він на другий день свят, варений із м'ясом.

Немає ніяких правил, в якому вигляді подавати рибу. В рибних місцевостях приготувляли кілька родів риби (холодець, смажена, начинювана). В інших була сушена тушкована, а бідніші мусіли обійтися оселедцем, що з нього можна зробити кілька страв.

Олія. Коноплі — це найстарша олійна рослина в Україні. Додавали її до страв, як розтерте сім'я на борошно (муку), як розтерте з водою на молоко і вживали як олію до смаження. Гречана каша з конопляним молоком — це також Різдвяна страва. І хоч інші олійні рослини її витиснули, то на Різдво це була головна омаста до страв.

Головною приправою до страв були цибуля й часник. Мали вони й лікувальне значення. Часник мав ще й магичну силу. Головки часнику укладали на рогах столу або вінком по середині.

Печиво. Поруч куті й узвару почесне місце на Різдво займає

хліб. Мав він обрядове значення, як жертва богам. Кладеться його на покуті або під дідухом, а найчастіше по середині стола, а в нього застромляють свічку. (В деяких місцевостях свічку застромлюють у миску з зерном). Кулінарні здібності української жінки надали хлібові не тільки різні форми, але й назви. В одних місцевостях — це хліб-„настільник“, в інших книш із „душею“ (для духів померлих), подекуди ще два додаткові хлібчики „Василь“ і „Маланка“, в центральній Україні — паляниця, а в Зах. Україні плетений колач, в деяких селах струцля, на Закарпатті — кукурудзяний хліб, що його теж називали „калачем“. Разом із християнством ми дістали ще один обрядовий хліб — проскурку. Від того часу в багатьох місцевостях України покранними шматочками проскури починають Святу Вечерю.

Напікала наша господиня ще багато дрібного печива. Були це пиріжки з капустою, горохом, цибулею, пампушки і балабухи з часником і конопляною олією, підпалки із цибулею і маком, книшки, млинці. Їли це печиво з Різдвяними стравами й обдаровували колядників. Не забували й про солодке печиво, як пиріжки з маком, сливами й іншими січеними ягодами, з калиною (Полтавщина). Засолоджували медом, бо недаремно колядують:

— Коляд, коляд, колядниця

Добра з медом паляниця.

А в літописі згадується, що в Печерській Лаврі випікали найбільший хліб із медом. Медяник і медянички, всяке печиво з маком — це Різдвяні ласощі для дітей. Завершували це горішки, плід садів і лісів.

Нашою метою було познайомити читачок із найдавнішими Різдвяними стравами. Треба їх 12 тому, що „місяць оббігає землю 12 разів“ а в християнські часи в честь 12 апостолів. Готували їх багато не тільки для потреб власної родини але щоб, крім жертви богів, задобрити душі померлих, що в цю ніч засядуть також до вечері. З цього списку кожна читачка легко зможе вибрати собі тих 12, чи скільки їй треба страв.

На актуальні теми

Погляньмо з іншого боку

Дуже цікаву тему про мішані подружжя зачіпила Ірина Коваль (Н. Ж. ч. 3, 1968 р.). Молодь часто дискутує над цією проблемою. Погляд хлопця вже був поміщений, а тепер хочу подати свій погляд, себто дівчини.

Пані Коваль пише, що батьки дали дівчині добре українське виховання. Я знаю дівчат, що таке мали, а все ж вийшли заміж за чужинців. Чому воно так було? А що я з ними виросла, можу сказати, що це українське виховання не було повноцінне. Батьки не передали їм глибокого почуття приналежності до українства, а головне гордості й любови до свого рідного. Чужа культура їм більше імпонувала, а в глибині душі вони мали почуття меншевартості. Наприклад, одна студентка в дискусії серед молоді заявила, що українці властиво такого нічого не мають, може трохи вишивок і писанок, бо не мають музики, як німці, літератури, як англійці і т. д. А ця дівчина колись була перша в школі українознавства... Коли б вона мала виціплене почуття любови до свого рідного з дому, тоді їй не насувались би порівняння того роду.

Загально всі дівчата заявляють, що хочуть вийти заміж тільки за українця. Та що на ділі виходить? Знаємо, що на забави чи в товариство можна ходити тільки з хлопцем. Отже коли немає свого, тоді дівчина починає товаритися з чужинцем. Батьки на це погоджуються, щоб дівчина могла „виходити в світ“. А така приязнь легко може перейти в кохання.

Я розумію, що воно нелегко сидіти вдома, а потім слухати ущіпливих завзяг інших дівчат (а товаришки можуть бути дуже прикрі під тим оглядом), але вважаю, що таки краще не починати такої приязні з чужинцем. На мою думку, кожна людина повинна сама уложити собі шлях життя. А коли в те входить постановою одружитись з українцем, тоді не допускати до приязні з чужинцями. Адже ми не підлітки і знаємо до чого це доводить!

Дальше постає питання, чи дівчина має не йти заміж, бо їй не трапився українець? Іншими словами — зрек-

тися друга життя, з яким можна б поділитись любов'ю до українства, працювати суспільно для народу та створити українську родину, щоб дітям це все передати. Якщо дівчині це байдуже, якщо свobodно почувається між чужинцями, то в неї не було глибокого духовного зв'язку зі своїм рідним. Я думаю, що вже краще не виходити заміж, ніж вийти за чужинця. Бо як можна від нього вимагати, щоб він „пристав“ до моєї народности, коли я цього для нього не зробила б?

Не хочу дівчині цілковито осуджувати і подам деякі причини, чому може їй наші хлопці не подобалися. Деякі хлопці, хоч дорослі, то характером недозрілі. Дівчата — це для них декоративні забавки. Хваляться між собою, скільки можуть у себе влити і скільки дівчат звести. Порядні дівчата їм не подобаються.

Деяким із них бракує тієї мужности, що кожна дівчина хоче бачити в чоловікові, щоб відчувти підпору в ньому. Не знаю, чому воно так. Може це тому, що в їх родині домінує мати і вони не мають прикладу від батька.

Правду каже хлопець, що дівчата матеріалістично наставлені до вибору товариша життя. Це вже з дому вони дістають вказівки, що хлопець, який скінчив університет, має перевагу над тим, хто ще студіює. Наше громадянство чомусь кривим оком дивиться на молоді подружжя і дівчата навчені, що хлопцеві не до женячки, якщо він ще не закінчив студій і не має посади. А коли дівчина хоче одружитися з „нескінченим“ студентом, то що мусить перейти, щоб батьки погодились! Не можна дивуватись, коли не раз воліє ввійти в чуже товариство.

Але молодь таки хоче між собою псбиратися. Більшість із нас є тієї думки, як пише хлопець, що коли ми народилися від українських батьків, то належимо до українського народу і повинні продовжувати його існування.

Але цікаво було б, якби на це питання відповіла якась пані, що вийшла заміж за чужинця.

Одна з дівчат

НОВІ КНИЖКИ

Д-р Лука Луців: ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА (В 100-річчя її народин). Видавництво „Свобода“, Нью Йорк-Джерзі Ситі. Передрук із щоденника „Свобода“ з 1963 р.

З великим заінтересуванням прочитаємо книжку про відому письменницю, книжку, в якій передусім проведено аналізу її творів, проблематику їх, філософію, впливи, а теж критиків і їхні погляди на творчість і філософію Кобилянської. Ця невеличка (68 ст.) книжка заінтересувати може не тільки літературознавців. Написана живо і у спосіб, що наближує нам письменницю і цей світ, в якому вона жила, ці ідеали, в які вірила і в які разом із нею вірили і за які боролись герої її творів.

LA NOUVELLE VAGUE LITTERAIRE EN UKRAINE. Textes recueillis et presentes par Myroslava Maslov. Видана в Парижі 1967 р., 267 ст.

Ця книжка, це переклад на французьку мову поезії і прози та літературних оглядів українських письменників УРСР. Після короткого вступного слова обширна (40 сторінок) стаття Емануеля Райса, знавця і прихильника української поезії. Ця стаття носить назву „L'Ukraine, cette inconnie“ — Україна, якої не знаємо). Автор не тільки говорить про сучасну поезію, він інформує про минуле України. За цією вступною статтею, яка, якби впроваджувала чужинецького читача у клімат української творчості та культури найдемо поезії Ліни Костенко, Івана Драча, Миколи Вінграновського, Євгена Гуцала, Віталія Коротича, Василя Симоненка, Григорія Кириченка, Ірини Жиленко, Людмили Скирди, Василя Голубородька. За тим проза і літературна критика.

Перекладачами були в більшості жінки: Марія-Франс Жакамон, Цирілла Фалк, Ольга Репетило, Мирослава Маслов, Калина Угрин, Гізеля Смоликевич, Володимир Генік, Одарка Гринчук, Маргарита Матіє, Ярослава Йосипишин. Твори кожного автора попередує коротенька біографія.

У. С.

Коляда в Бачці

Спить під снігами далеке українське село в Югославії. Здається, що разом із природою западо в зимовий сон. Та воно живе й ворухнеться. В ньому йдуть приготування до великого свята Різдва Христового, або як це тут звуть — Кречуна.

Найбільше це переживають діти. Цей радісний час приготувань приносить їм нове завдання. Їм треба вивчити коляди, або як їх звуть „кречунських шпиванок“. Вчить їх мати чи бабуня. Вже 4-літні починають співати, а 6—7-літнім то й годиться коляди добре знати. Аж до 12—13 років діти ходять із колядою.

Ледве закінчилась Свята Вечеря і рідня, зібрана довкруги святкового стола помолилась Отче наш і Богородице Діво, тоді діти збираються в дорогу. Малих дітей, які бояться ще самі ходити увечорі, супроводить батько, старший брат або сестра. А більші діти самі ходять колядувати.

Малим колядникам, що виходять із дому, завішують на шию білі торбинки, пошиті з домашнього конопляного полотна. До них вони приймають дари — оріхи, яблука, сушені сливи, помаранчі а й гроші.

Коли малі колядники виходять із хати, тоді найперше колядують своїм при дверях. Потім спинаються у сусідів. Коли з ними є хтось старший, тоді він не заходить у хату, а чекає в снігах. Дальше діти йдуть до ближчої і дальшої рідні, а на останку до хресних батьків і до баби й діда. На останку тому, що їх там найбільше обдаровують, отже діти мусіли б ходити з повною торбиною по селі. Тому від хресних батьків їм стелиться шлях до діда й баби, де діти часто застаються на ніч.

Більші хлопці і дівчата ходять звичайно удвійку або втрійку, залежно від того, скільки їх у хаті. На Свят-Вечір, як і для коляди діти святочно зодягнені.

Коли малі колядники увійдуть до хати, тоді знімають шапки, зачинають двері за собою і віта-

ються „Христос Раждається!“ На це їм звичайно відповідають: „Славіте Єго!“

Діти стають при дверях, звернені обличчям до покутя і домашніх і починають коляду. Найчастіше це є:

Народився Ісус Христос
во Вифлеємі,
Ознаймила ясна гвізда
по всей селени ітд. або
Превелія радост,
Звизда ся звила —
Же Пречиста Божа Мати
Сина народила ітд.

Коли її відспівають, тоді закінчують словами: „Дай Боже, добри вечар!“ на що домашні відповідають: „Дай Боже, и вам!“

Потім їх хвалять, як же вони гарно колядували, яка це гарна була коляда: „Но, то було крашне... ані зме ище таку красну шпиванку не чули!.. Барз крашне шпиваце, а хто же вас то так научел шпивац?“

„Га, мац (мати)“, відповідають діти.

„А чийо же сце?“ питають ще дальше домашні, хоч пізнають дітей зі сусідства чи рідні.

„Ми (ті і ті)“ відповідають діти. Розмова ще триває, доки господиня не обділить їх подарунками. Діти дякують:

„Здрави будзце!“ і відходять зі словами:

„Здрави останьце, добру ноц!“

А господарі відповідають: „Здрави похаснуїце, здрави будзце и ви, а поздравце ше она и мацер“ ітд.

Так одні відходять, другі приходять, а доки одні колядують — другі вже чекають у снігах.

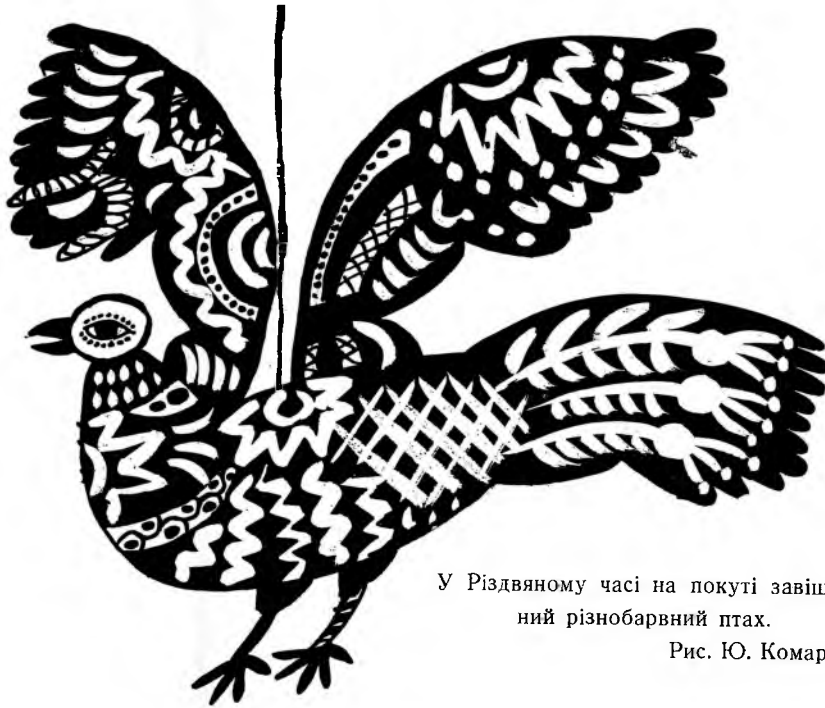
Буває, що малі колядники, коли вже наповняться їх торбинки, йдуть додому, щоб їх випорожнити, а потім дальше колядують. Похресникам і внукам дають найкращі подарунки — найкращі яблука, помаранчі, найбільше грошей і найбільші або найкращі ляльки і коники з медяника. Тому це найбільша радість іти до них колядувати.

А коли вже діти вертаються з коляди, тоді радіють, що стільки заколядували. Серед хати або на постелі висипають все, що їм припало і розкладають окремо яблука, помаранчі, оріхи, рахують гроші. Заколядовані коники і ляльки з медяника ховають за сволок (греду) у передній хаті або їх вішають на стінах, щоб були на очах та щоб діти ними тішились. Медяники від хресної мами і баби найбільші і ними діти хваляться.

„А цо же сце од кумових до-

Українська родина з Бачки біля ялинки
Ukrainian family in the Bachka province of Yugoslavia

У Різдвяному часі на покуті завішений різнобарвний птах.

Рис. Ю. Комар

стали?“ Такі й подібні питання ставлять дітям сусіди і рідня.

Якщо дітям ввечері не обійшли всієї родини з колядою, тоді йдуть рано першого дня свят віншувати. Але в кожному разі йдуть ще раз до хресної мами, діда й баби. Ось як діти віншують:

Де Христос Спаситель
Мал ся народити —
Во ясел на слами,
Мал зиму терпити ітд.

Виньчуем вам така мала
Не думайце жи то шала —
Але будзце уверени
Же то Христос народзени ітд.

Я мали югас
Овци ми далеко, а я у вас ітд.

Отака це участь дітей у святі Різдва бачванського села. Колись по всій Україні діти носили вечерю до діда й баби і до хрещених. Бо діти — це вістуні щастя і їх висилає кожна родина в цей вечір до свого роду. А в Бачці вони ходять і до сусідів, щоб від своєї хати їх привітати.

На сволоку у хаті понад столом завішений на шнурку висить птах із розпушеними крилами, виконаний із різнобарвного паперу. Шнурком цей пташок прив'язаний до дверей і коли вони відчиняють-

ся чи зачиняються, він рухається понад столом і чільним місцем у хаті. Висить там цілий час свят і це справляє велику радість дітям.

Але в Бачці ходить ще з колядою і молодь. Це є хлопці 15—16 років, що перебираються і ходять із зіркою. Це в пам'ять того, що „кед ше Исус народзел им ше указала гвизда и провадзела их аж по того место дзя бул Исус“.

Вони зодягнені в довгі білі сорочки по кістки або по коліна. На головах у них високі шапки з грубого паперу в різних живих кольорах, а зверху шапки і зпереду розміщені хрестики.

Група „гвиздарів“ складається з п'яти хлопців. Один із них ніс зірку, що звалася „вертепом“ і йшов попереду. Зірку виконували зі старого сита, й обліплювали кольоровим папером. Зпереду було вирізане очко у формі зірки, а в середині сита була засвічена лямпка або свічка. Ззаду „гвизда“ трималась на скісних латах, що їх можна було розтягати і стягати. Краї тієї „гармоніки“ звіддар тримав у руках і міг зірку поширювати і звужувати. Другі чотири „гвиздарі“ мали в руках по залізній косі.

Коли звіддарі входили з дороги

на подвір'я, ще від воріт починали дзвонити дзвіночками і співати:

Народився Спаситель, Спаситель
Мисто Вифлемеи
Марія го зродила,
Во яслечка зложила,
Вол і осел свою пару,
На него дихали, дихали
Єго, яко пана свого витали, витали!

Пісню ще продовжують і в хаті при дверях доки її не докінчат. На останку той, що тримає зірку, приклякає на одне коліно, розтягає її, а хлопці по два з кожного боку перехреснують коси понад нею.

Дорослі хлопці і дівчата (легини і дзівки) теж ходять колядувати. Але вони не заходять до кожної садиби, а тільки до панотця, свого вчителя, до найближчої рідні та до своїх батьків. При тому не заходять до хати, а співають у сінях перед відчиненими дверми або під вікном.

Хлопців і дівчат чекала ще одна радість. Для них починалась пора вечериць, що перервалася на час посту. Отже по коляді вони сходились у „газдині“ (так звалася господиня, що в її хаті сходились). Там грали в оріхи, співали і жартували. А коли настала пора йти до церкви (Всенічне правила о 10 год.), тоді вся молодь вирушала туди гуртом. По дорозі співала „кречунських“ пісень, аж гомін розлягався на ціле село.

Одружені чоловіки й жінки з колядою не ходять. Але коли ходили до себе в гості, як там говорили „шедзиц“, в ті три дні свят, тоді вітали себе: — Виньчуємо ми вам, а ви придзце нам!“

*

Такі були коляда і святочні вітання в українському селі цього далекого нашого поселення. Десятками й сотнями літ воно було відорване від українського пня, а зберігало свою мову і стародавні звичаї. В селах Бачки ще й сьогодні можна знайти родини, що цього придержуються. Подаємо світлину такої, як також рисунок птаха, що й тепер радує собою дітвору бачванського села.

Філядельфія, 1968.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Різдвяний лист

Так, як природним видається нам те, що осінь приносить зі собою гарячі краски, завмираючих, чи радше тих, що йдуть на зимовий спочинок дерев та кущів, так само самозрозумілим видаються блески різдвяних декорацій, що ними якби горіли вулиці великих міст, та малих містечок, фарм, усіх закутин Америки. Ми так до них звикли, що вже майже не роблять на нас враження. Правда, що кожен старається внести щось нового у прикрасу домів, кожен хоче перевищити у тому свого сусіда, але на тому і кінець. Це тільки і виключно справа нашого смаку та грошових спроможностей. Головний акцент Різдвяних Свят лежить у тих декораціях, подарунках та масово висиланих картках із побажаннями „Веселих свят“.

Ще може хтось зі старших згадає, як святкувалося вдома. Згадає скрипучий сніг, дідуха зі соломи, сіно під скатертиною.

Ще може прийдуть колядники, що збирають „коляду“ на якусь установу, а як ні, то пустимо платівку з колядами у виконанні якогось знаменитого хору. Навіть співати коляди „не мусимо“ самі.

Все те таке природне і самозрозуміле, як повітря, яким віддихаємо. Щойно якби його не стало, або якби уявити собі, що нема чим віддихати, тоді з'ясуємо собі, що без повітря не можна жити. А коли воно є — ми його й не запримічуємо.

Аж ось перед нами лист із Рідного Краю. Такий, простий, без патосу:

Наші Рідненькі!

Щасливо ми всі провели Святий Вечір і Різдво. Ви б не відгадали, де ми всі четверо святкували. ...15 кілометрів від нашого міста, в маленькому селі, у Марійчиної хресної мами. Була вона у нас перед святами, просила нас, а ми не відмовили. Давніше страшно було з малими дітьми в зимі рухатися, а тепер вони підросли, а в селі не бували ще на Святий Вечір, дідуха, колядників з вертепом тай Іродом не бачили. А ті наші, такі нам дорогі традиції все ще на селі хоч приховано, але придержуються, хоч повинні затратитися, бо так „нужно“.

У Святий Вечір ми все робимо у себе ялинку, сіно кладемо на стіл, свіжий часник, кадило з живицею та ялівцем з Карпат палимо. Стараємося, щоб усе був борщ із грибами, капуста з горохом, кутя, узвар зі сушу, все як бувало у наших батьків. Тільки нема Мамунчиної теплоти. Я все маю їх перед очима, які були добрі, ласкаві. Здається, що і капуста, хоч все дають туди що треба, але такого смаку не має як та, яку вона робила. Батька теж трохи пам'ятаю, такого строгого і лагідного заразом. Входив із дідухом зі словами „Христос Раждається“ і всміхався до дітей. А ми як курчата по соломі розліталися, поза скрині, попід лави.

Взяли ми дещо в дарунок і при соняшній погоді вполудне, на самий Святий Вечір виїхали автобусом. Коли доїздили на місце, вже почало смеркати, та й десь мороз узявся і добрий сніг із вітром. Від автобусу треба було з

два кілометри йти до хресної. По дорозі питали людей, то й не поблудили.

Наші дуже зраділи, що ми приїхали. Старенький приніс „дідуха“ зі соломи, а наші малі розносили по долівці, стелили та почали квокати та мекати, бекати, як ми колись бувало, про що я їм розказував.

Вечеряли при свічці. Старенький оповідав про давні часи. Потім прийшли сюди стрийко та забрали нас усіх до себе. Ми у них під вікном заколядували „Бог Предвічний“. Потім ще приходили колядники. Колядували аж до рана. Юрко виносив їм „коляду“ — гостинці. Вже над раном полягали трохи переспатися. В полудне подалися до автобусу і ще по дорозі виділи старших хлопців з „Іродом“. Діти хотіли дуже побачити, то зайшли ми до однієї хати. Нас попросили зайти. Ми подякували колядникам, та й пішли до автобусу.

Погода була Різдвяна — до 14 ступнів Цельсія“.

Коли при блеску електричних лампочок у теплі й безпеці подивлятимемо дарунки у вибагливих коробках та паперах, пригадаймо собі цей лист, подумаймо про тих, що у морозний вечір їдуть із дітьми серед снігу і вітру тільки на те, щоб заколядувати, побачити дідуха та „Ірода“. У кого ж буде довший і глибший спогад про Різдво? У нас чи у них?

Але коли подумаємо про тих, що не мають можливості отверто і радісно святкувати народини Божого Сина, то подумаймо теж чи і ми не зобов'язані супроти

На виховні теми

Найкраща допомога українській матері

Не буде мабуть помилкою, коли скажемо, що найкращою допомогою українській матері у площині релігійно-національного виховання є добра українська книжка. Якщо українським матерям удалось би спонукати їхніх дітей до читання українських книжок, тоді половина всіх труднощів виховання була б усунена. Не мали б тоді доступу до дитячої душі впливи вулиці, не поривали б її так легко струни чужого оточення, не мала б юначка, чи юнак почуття меншевартости, тому, що вона українка, чи українець, бо вміла б вона протиставитися чужим теоріям, оборонити в школі, перед учителем, чи серед товаришів-чужинців тези, на яких спирається українська історія і ціла українська культура.

І може тоді, коли б українська дівтора й молодь жили, почерез книжку, в атмосфері української культури, було менше мішаних подруж, які зменшують стан посідання української спільноти, а так часто є драмою не одної української родини й причиною болю материнського серця.

Визнавши таку вагу української книжки, Редакція сторінки „На виховні теми“ радо пішла назустріч проханню представниці ОПДЛ, п-ї Лесі Храпливої і присвятила цю нашу сторінку темі української книжки.

ОПДЛ (Об'єднання Працівників Дитячої Літератури) це установа, яка працює зусильно і з повсякчасно для видань творів наших дитячих письменників та для популяризації цих видань серед у-

себе самих, супроти тих далеких-близьких до того, щоб здобутися на якийсь вчинок, на зусилля, яке дало б нам почуття, що ми хвалимо Божого Сина не тільки блеском електричних лампочок. Тоді наші Свята наберуть внутрішнього змісту і з глибоким чуттям заспіваємо:

Нова Радість стала, яка не бувала!
УНА

країнців вільного світу. Від трьох років влаштовує ОПДЛ у місяцях листопаді-грудні Двомісячник Української Книжки і має в цій акції незаперечні успіхи: багато більше українських книжок розходиться, прибувають деякі фонди на нові видання.

Якщо українські матері, дадуть помічну руку цій акції, візьмуть у ній активну участь, то успіх її напевно збільшиться. Можливостей до тієї участі є багато; це ж бо мати купує дітям книжки, провадить, або посилає до української книгарні, чи бібліотеки, вибирає святочні дарунки, розказує перед сном казку дитині, або читає книжку. Мати є, або повинна бути членкою жіночої організації і там має змогу перевести такі читацькі акції, як створення молодечого гуртка книголюбів при Відділі, влаштування зустрічі з дитячими письменниками, далі базарів і ярмарку книжки, закуп українських книжок до місцевої американської бібліотеки та багато інших акцій, якими українські батьки можуть створити вдома і в громаді добру читацьку атмосферу для своїх дітей, щоб вони були переконані, що українська книжка така ж необхідна для них, як книжка американська.

І. Пеленська

Молодь пише...

Марта Іванчишин, 12 років
учениця шостої класи
Парох. Школи Українознавства
на Бронксі, Н. Й.

Я завжди любила слухати, як мама читала мені українські казочки та віршики. Перші книжечки, що їх я сама прочитала, це були: „Три казочки“ Іванни Савицької та „Прилетіла зима біла“ Володимира Радзкевича. Від того часу появлялися на моїй полиці все нові книжечки з гарними образками.

Найбільше українських книжок прочитала я минулого року, коли на

Бронксі постав Дитячий Гурток Книголюбів при 82 Відділі Союзу Українок Америки. Мене вибрали секретаркою цього гуртка. Я записувала, що ми читали та про що говорили на наших щомісячних сходах. Найкращі були святочні сходи нашого гуртка. Тоді приходив до нас завжди хтось із діячів дитячої літератури: редактор журналу „Веселка“, Володимир Барагура, письменниця Леся Храплива, поет Леонід Полтава. Вони читали нам свої нові твори, а опісля розмовляли з нами. Всі діти говорили зовсім відважно, що вони люблять читати, а що їм менше подобається.

На закінчення шкільного року мали ми змаг у читанні українських книжок і переможці дістали в нагороду дуже гарні книжки від 82-го Відділу США. Досі я прочитала 48 книжок. Тепер вже читаю поважніші книжки, такі, як „Ніч проминула“ В. Радзкевича чи „Зелені дні“ Лесі Оленко. Пересилаю світліну із зустрічі нашого гуртка з поетом Леонідом Полтавою, та заохочую всіх дітей організувати подібні Гуртки Книголюбів.

Марта Тарнавська

МАНДРІВКА З КНИЖКОЮ

Вертеп-монтаж на 9 дієвих осіб
(Уривок)

ПРОЛОГ (говорить Книжка)

Я стаю перед твоїм порогом
вся закута в панцері, в папері.
Стукаю в життя твого двері:
чи підеш зі мною у дорогу?

В мене ключ, що відчиняє брами
до сердець, до розуму, до віри;
в мене сила, що її не зміриш,
не охопиш у ніякі рами.

Хочеш знати світу таємниці:
де почався, де кінчиться обрій?
Хочеш знати, що лихе, що добре,
що правдиве, а що тільки сниться?

Хочеш у минуле? у майбутнє?
в Україну? чи в країну казки?
Руку простягни лише, будь ласка,
і можливим стане незабутнє.

Ось ходи зо мною у мандрівку
до стовпів, що підпирають небо:
всі світи відкриються для тебе,
із багатством вернешся в домівку.

Я весь вік буду з тобою в парі,
і любов твою здобуду нишком.
Я — цікава, добра, гарна книжка —
твій найкращий у житті товариш.

У праці над перекладами

Переклад — це велика й важлива ділянка літератури. Вона улегшує пізнання і контакт між різними літературами світу. Це є міст для взаємин різних культур, а перекладачі — це будівничі того мосту. Наша література небагато їх має в вільному світі. А як дуже потрібно їй таких працівників!

Перекладами займалися у певному часі свого життя всі наші відомі письменники. Вже Тарас Шевченко показав дорогу, працюючи над поемою „Слово о полку Ігореві“. Певною подією стали переклади драм В. Шекспіра у виконанні П. Куліша. А потім пробували своїх сил у перекладі — Олена Пчілка, Леся Українка, Іван Франко, М. Старицький, Панас Мирний, М. Коцюбинський, В. Самійленко, М. Кропивницький. Всі вони збагатили нашу літературу творами світової, вкладаючи в переклад іскру свого власного таланту.

Бо того власне переклад вимагає. Користаємо з нагоди, що єдина в нас перекладна сила Оксана Соловей прибула до Нью-Йорку, щоб із нею поговорити на цю тему. Читачам пригадаємо, що вона в 1966 р. одержала нагороду 6. Літературного Конкурсу СФУЖО. Нагородженням її перекладом була повість французького автора Веркора „Море мовчить“.

Оксана Соловей — це дочка недавно померлого економіста й історика Дмитра Соловоя. Вона народилась у Полтаві, але жила довгий час у Харкові, де вчилась у середній школі і закінчила фізико-математичний факультет. Рівночасно вивчала німецьку й англійську мови, бо було в неї також замишування до того.

Воєнні умовини не сприяли літературній праці. Тому Оксана Соловей стала перекладати щойно у Німеччині в 1945 р., коли то почала виходити наша преса. Це були короткі літературні речі з англійського й німецького і вона підписувала їх псевдом Ольга С. Згодом спробувала перекладати більші речі.

У 1950 р. Оксана Соловей разом

із родиною переселилась до ЗСА і замешкала в Ст. Пол, Мінн. Початкові труднощі з здобуванням прожитку відсунули перекладну працю на якийсь час. Але скоро це замишування знов прийшло до голосу. Окрім прозових творів вона спробувала з однаковим успіхом перекладати й поезію. Це були — Дилан Томас, Шірлі Джексон і Карл Сенберґ, що дали їй спонуку і надхнення. Американського клясика Генрі Лонгфелло „Пісню про Гаявату“ Оксана Соловей переложила наново і видала книжкою заходами в-ва „Український Голос“ у Канаді.

Та найцікавіше сталося з перекладами з французької літератури. Оксана Соловей прочитала сучасного французького письменника Альберта Кам'ю в перекладі англійською мовою і так захопилась його ідеями, що постановила опанувати мову, щоб прочитати його в оригіналі. Це й удалось їй незабаром. А коли вже це сталося, тоді переложила кілька його есеїв, одне оповідання і п'єсу. Дещо з того вже друкувалось у журналі „Сучасність“. Незабаром має вийти книжка із збіркою цих творів.

Розпитуємо літературну діячку про техніку її перекладної роботи. Це ж і є зумовлене великими труднощами, бо переклад повинен віддавати дух і зміст твору, користуючись засобами іншої мови. Отже треба весь час зосереджуватись на думці автора, стараючись передати її якомога вірно, але й милозвучно. Як казав Микола Гоголь: „Перекладач зробив так, що його не бачиш; він перетворився на таке прозоре скло, що здається — ніби немає скла“.

— Це дуже тяжке завдання, каже Оксана Соловей. — Я рідко буваю задоволена вислідом своєї роботи. Мені все хочеться повертатись до зробленого перекладу і щось поправляти в ньому, знов робити поліпшення, щоб довести його до можливо найкращого вигляду.

Це є найкращим доказом сумлінного підходу до справи пере-

кладу. Запитуємо, чи вона слідкує за перекладною роботою в Україні та якої вона думки про осяги її.

— Мені здається, що тепер в Україні є може не так багато, але дуже добрих перекладачів. Я дуже цікавлюся тим, що там робиться в тій ділянці і намагаюсь перечитувати все те, що можна тут дістати з самих перекладів та про мистецтво перекладу. Можу сказати, що переклади останнього часу стоять на куди вищому рівні, ніж яких 15 років тому.

— Це безумовно радісне явище. Та це не звільнює нас у вільному світі з того обов'язку — дбати про переклади і видавати їх. Із здивуванням мушу ствердити, що твір Веркора „Море мовчить“, хоч нагороджений Літ. Конкурсом СФУЖО, до тепер не появився друком. А тема його дуже близька нам, бо в цій повісті описаний опір окупації, що його ставлять французи у часі 2. світової війни. Боротьба перенесена в психологічну площину в інтелектуальне середовище.

Запитуємо про дозвіл на переклад, що є застережений авторами і їх видавництвами.

— Це не така трудна справа. Автор самі звичайно радо дозволяють, але дуже часто твір є проданий видавництву й автор уже не має права ним розпоряджатись. Тоді треба довготривалих заходів, щоб це досягнути. Але й тут можна дозвіл дістати, бо невеликі накладі наших видань не становлять загрози для велетенського ринку продажі книжок написаних, чи виданих світовими мовами.

Отак діє і плянує жінка-перекладач у нашій літературі вільного світу. До тепер вона самотня у своїх заходах — передати українською мовою цінніші світової літератури. Тим більше треба подивляти її охоту і завзяття. Ще краще було б, коли б її зусилля увінчалось успіхом у формі томиків виданих перекладів, що необхідні в кожній літературі.

Л. Бюра

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Заходами Окружної Ради США подаємо список градуанток з округи **Дітройту**. Радіємо, що стільки молодих жінок закінчило вищу освіту й увійшло в професійне життя. Вітаємо їх із тим успіхом!

Марта Наконечна, студії хемії у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем магістра. Почала працювати над докторатом у Дітройтському університеті.

Марія Боб'як-Константин, студії еспанської мови й педагогії у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. По рекомендації гол. департаменту романських мов одержала стипендію від федерального уряду на закінчення студій докторатом.

Христина Камінська, студії економії в Мері Гров Каледжі із ступнем В.А. Готується до магістерії на Стейтовому Вейн університеті та працює як асистентка при кафедрі економії. Діяльна в Пласті.

Лідія Косак, студії хемії на Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.С. Працює, як асистентка професора хемії і готується до магістерії.

Глорія Федик, студії географії у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Закінчила сумма кум лявде. Працює як асистентка при кафедрі географії. Дочка п-ні Стеллі, членки 37 Відділу США.

Анна Бойдуй-Мацілінська, студії психології у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А.

Діана Бойцуняк, студії педагогії в Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Стала вчителювати в початковій школі у Воррені, Миш. Рівночасно продовжує студії, готуючись до магістерії.

Галина Виноградник, студії електроніки в Електрично-Електронічному Інституті з дипломом електронічного інженера. Була першою жінкою в історії Інституту, що одержала такий диплом. Стала членом Світового Електрично-Електронічного Інституту, що має свій осідок у Нью Йорку.

Світляна Галич, студії фармацевтики у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.С. Працює фармацевткою у Форд Шпиталі в Дітройті.

Оксана Грушкевич, студії французької мови у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Займається працею в Пласті. Почала працювати й готується до магістерії.

Лідія Деміцька-Пакула, студії історії й педагогії у Гвінет Мерсі університеті у Філядельфії зі ступнем В.А. Працює в бібліотеці Стейтового Вейн університету та готується до магістерії в Мишигенському університеті.

Ярина Зубальська, студії англійської мови в Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Почала працювати й готується до магістерії.

Уляна Климишин, студії антропології в Мишигенському університеті в Анн Арборі зі ступнем В.А. Продовжувала студії під час літа на археологічних розкопках в Арізоні, а тепер готується до магістерії в Гарвардському університеті. Працює в Пласті. Дочка п-ні Олени Климишин, вих. референтки Гол. Управи США.

Мстрія Христина Кравс, студії педагогії у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Продовжує студії, щоб досягнути ступінь магістра у навчанні малярства. Дочка п-ні Христини, містоголови 76 Відділу США у Воррені, Миш.

Люба Коцьолко, студії педагогії в Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Почала працювати і готується до магістерії.

Анастасія Колодій, студії педагогії в Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Почала вчителювати у Воррені, Миш. Дочка п-ні Сільвії, членки Управи 26 Відділу США.

Лідія Гавілей-Качан, студії російської мови та соціології у Стейтовому Вейн університеті. Почала вчителювати у вищій школі при парохії Неп. Зачаття в Гемтремку і готується до магістерії.

Катерина Мандрух, студії історії й російської мови зі ступнем В.А. Почала працювати як учителька в Дікерсон Школі у Гемтремку і готується до магістерії.

Світляна Гончаренко-Петруша, студії французької, англійської і російської мов та педагогії в Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Почала працювати, як учителька.

Олена Сливинська, студії математики у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.С. Продовжує студії права на тому ж університеті.

Любомира Смолій, студії латини у Стейтовому Вейн університеті зі ступнем В.А. Почала працювати як учителька у вищій школі Неп. Зачаття в Гемтремку і готується до магістерії.

Новинки з Централі

Дня 6. жовтня 1968 р. заходами Окружної Ради США у Шикаго відбулась **Конференція Голов Відділів**. Для проведення її прибула п-ні Стефанія Пушкар, голова США. Конференція порушила, як і в інших округах, справу перебудови нашої програми. Дня 7. жовтня пані голова відбула на роду з Конвенційним Комітетом для ліквідації конвенційних справ.

Дня 15. жовтня 1968 р. Національна Рада Жінок Америки вшанувала п-ні Анастасію Вокер, містоголову Гол. Управи, **відзнакою „сумлінності“**. Відзначення вручено на полуденку, в якому взяла участь — окрім голови п-ні Стефанії Пушкар також п-ні Ірина Падох, статутова референтка і п-ні Катерина Пелешок, голова Контр. Комісії.

Дня 17. жовтня 1968 р. відбулась у Нью Йорку нарада голови п-ні С. Пушкар і заступниць пп. Л. Бурачинської і А. Вокер із референтками — програмовою п-ні І. Рожанковською і статутовою п-ні І. Падох. Розмова торкалася **нових методів праці** у зв'язку з перебудовою програми та потреби змін у статуті.

Дня 18. жовтня 1968 р. англійськомовні Відділи 32, 53 і 72 під проректоратом Окружних Рад Нью Йорку і Ньюарку влаштували **прийняття для п-ні Анастасії Вокер**, містоголови США з нагоди її відзначення в Нац. Раді Жінок Америки. Централю США заступала п-ні Лідія Бурачинська, містоголово.

Дня 19. жовтня 1968 р. відбулась у Філядельфії **нарада Екзекутиви США** з п-нею Анастасією Вокер, містоголовою і опікункою англійськомовних Відділів. П-ні Вокер предложила свій плян праці на каденцію, що його основно обговорено.

Дня 20. жовтня 1968, заходами Окр. Ради США й Відділів 2, 13 і 15 відбулась **Маніфестація в об'єднанні нескорених борців за свободу**. Головну промову виголосила п-ні С. Пушкар, голова США.

ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ УКРАЇНО-ЗНАВСТВА В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Дня 11. жовтня ц. р. відбулося врочисте відкриття Катедри Української Історії при Гарвардському Університеті, яку уфундував Фонд Катедри Українознавства. Вступну лекцію на тему історії гетьманської доби відчитав проф. Олександр Оглоблин. Святочну зустріч відкрив проф. О. Прицак, голова Наук. Ради ФКУ, промови виголосили проф. Ричард Пайпс і декан Євген Кінаевич. Увечорі того дня відбувся бенкет. Привіт від Гол. Управи США виголосила п-ні Ірина Падох, статутова референтка Гол. Управи і зложила даток 100 доларів на ФКУ.

ВІДЗНАЧЕННЯ НАШОЇ МІСТОГОЛОВИ

Національна Рада Жінок Америки щороку дає відзначення „сумлінності“ видатній американській жінці, яка має осяги в громадському житті. У Рокі Прав Людини це відзначення поширено на всі складові організації Нац. Ради. Для тієї цілі Нац. Рада встановила окреме Жюрі з визначних американок, що простудіювало осяги кожної кандидатки та вибрало тих, що заслужились для піднесення прав людини в цій країні.

Союз Українок Америки є членом Нац. Ради від 1952 р. З-поміж запропонованих кандидаток Жюрі вибрало п-ні Анастасію Вокер, містоголову Гол. Управи й опікунку англомовних Відділів США. Її більш як 25-літня праця в США та многогранна діяльність у громаді Дітройту дали підставу до того вибору.

Дня 15. жовтня 1968 відбулось врочисте вручення відзначень. Це сталося в часі полуденку в готелі Нью Йорк-Гілтон у Нью Йорку. Відзначення у формі декоративної грамоти, одержало 20 видатних американських жінок. Їх висунули їхні організації, як наприклад — Асоціація Жінок Заграничної Служби (п-ні Дін Раск), Гадасса (п-ні Деніза Туровер), Національна Рада Жінок-Негритянок (п-ні Коретта Кінг), Нац. Рада Жінок Вільної Чехословаччини (п-ні Бетка Папанек) ітд. При врученні відзначення ведуча згадала про дану організацію та вичислила заслуги відзначеної. Для преси Нац. Рада видала окреме видання із світлинами й заслугами відзначених. Про п-ні А. Вокер згадано було, що

Із відкриття Катедри Українознавства в Гарвардському Університеті: Зліва: д-р Ірина Падох, представниця Гол. Управи США, д-р Олександр Оглоблин, професор історії КУ, п-ні Зірка Заремба-Філіпчак, докторант історії мистецтва при Гарвардським Університеті.

From the opening of the Ukrainian Studies Chair at Harvard University

вона є прикладом того, як особи, народжені за границею, можуть дати великий вклад для збагачення соціального і духового життя в ЗСА.

НОВИЙ ОПІКУН МУЗЕЮ США

43 Відділ США ім. Олени Пчілки у Філадельфії недавно тому зголосив свою охоту стати Опікуном Музею Нар. Творчости США і зложив оплату 50 дол. на ту ціль. Це вже четвертий Опікун нашого Музею після 28 Відділу в Ньюарку, 82 Відділу на Бронксі й 91 Відділу в Бетлегемі. Щире Спасибі!

МУЗЕЙ НАР. ТВОРЧОСТИ США

До Музею Нар. Творчости США в Нью Йорку наспіли нові пожертви. П-ні Марія Дашо з Філадельфії подарувала книжку „Квітує мистецтво України“ і „Народне мистецтво“, каталог Львівського Держ. Музею Укр. Мистецтва. П-ні Стефанія Матчак із Філадельфії пожертвувала чудову гуцульську скриньку, разок гуцульського намиста і маленьку керамічну посудину з Косова. П-ні Володимира Ценко з Філадельфії подарувала два взористі рушники косівського ткання, один призначений на ікону, а другий ужитковий. Щира дяка за цю підтримку нашої культурної станиці.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ОБРЯДОВА СЦЕНКА

Дня 31. грудня ц. р. проминає реченець нашого Конкурсу на обрядову сценку. Ціллю Конкурсу було вивести на сцені такі обряди, як Андріївський вечір, Свят-Вечір, Коляду, Вертеп, Маланку, Гагілки, Свячене, свято св. Юрія, свято Івана Купала й Обжинки.

Запрошуємо всіх, хто любить нашу обрядовість та знає вимоги сцени — взяти участь у цьому нашому Конкурсі.

ПОДЯКА

Цією дорогою бажаю зложити усім членкам Управи, як також членкам 47 Відділу США сердечну подяку за щире відношення до мене в часі мого побуту в лічниці, за особисті відвідини, численні письмові побажання, за всі подарунки та прекрасні квіти, що роз'яснювали мені монотонію шпитальних днів та додавали охоти чим скоріш видужати, щоб знову бути в їх милому крузі. Запевняю всіх, що докази прихильності і готовість співпраці в часі моєї відсутности допомогли мені вдвоє скоріш відзискати сили та енергію. В доказ моєї вдячності складаю скромну пожертву 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Крамарчук
голова 47 Відділу США ім.
Лесі Українки в Рочестері

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Не маємо багато уродженців Кубані на еміграції. І тому, коли в 1963 р. відійшла у вічність видатна дочка цієї чудової землі — Ольга Костівна Безкровна, то мало людей могло щось про її життєвий шлях розказати. Щойно поступово вдалось зібрати відомості, що навітрили цю небуденну постать.

Батьки Ольги Костівни — Кость та Ірина Яковенки десь у 60-их роках

Ольга Костівна Безкровна
Late Olga Bezkrivna, Ukrainian
social worker born in Kuban,
Ukraine

переїхали з центральних земель України на Кубань і поселились в Ахритській станиці. Першу займались хлібробством, а потім поставили на своєму ґрунті малий водяний млин. Тому, що в околиці не було млина, то люди здалеку возили до них молоти зерно. Згодом вони розробили це діло й побудували великий електричний млин, де не тільки мололи муку, але й виробляли соняшну олію.

В родині Яковенків було багато дітей, а дорослого віку дожило шестеро їх — троє дівчат і трьох хлопців. Усі діти покінчили початкову школу, а деяким батьки дали середню або й вищу освіту. Та за волею батьків дехто мав залишитись на господарстві. До них належала й Олена. Вона народилась 10. липня 1879 р. в Катеринодарі й, закінчивши початкову школу, помагала матері в господарстві. Здавалось, що перед дівчиною стелиться подружжя з добрим козаком своєї ж таки станиці.

Але так не сталося. До станиці завітав Кузьма Безкровний, що був учителем і кооператором. Молоді лю-

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

Наближаємось до срібного ювілею Нашого Життя. Вже в цьому числі Відділи США передають свій привіт із нагоди Різдвяних свят. Пам'ятаючи про ці наші роковини подбаймо про те, щоб у кожній українській родині знайшовся наш журнал!

Наші пресові референтки і прихильниці вже працюють над тим. Щиро дякуємо тим, що в останньому часі приєднали нам передплатниць:

Катерина Бенко, Шикаго	1	Анна Опарик, Озон Парк (35 Відд.)	2
Наталія Чапленко, Бруклін (8 В.)	1	Катерина Пелешок, Нью Йорк (1 В.)	1
Лариса Дончук, Філяд. (44 Відд.)	1	Марія Пискір, Милвок (51 Відд.)	8
Марія Герус, Юніон (28 Відд.)	1	Розалія Полчій, Нью Йорк (72 Відд.)	1
Марія Галькевич, Коговз (34 Відд.)	1	Анна Радович, Нью Бритен	2
Олена Габрович, Гемилтон	1	Дора Савчек, Честер (13 Відд.)	1
Олександра Княжиська, Джерзі Ситі (71 Відд.)	2	Ольга Таратула, Міннеаполіс (16 Відд.)	2
Ірина Левицька, Елизабет (24 Відд.)	2	Емілія Ваповська, Сікл-віл (48 В.)	3
Марія Малашук, Торонто	1	Ірина Запаранюк, Ютіка (57 Відд.)	2
Романа Мицик, Трентон (11 Відд.)	1	Ольга Захарій, Дітройт (63 Відд.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ди вподобали себе. Але батьки Олени й чути не хотіли про такого жениха з непевним майбутнім. Та молода дівчина була рішена і з допомогою діда, що сприяв виборів внучки, утекла з хати. Десь далеко від дому молоді повінчались. Довго батьки не хотіли простити їй цього кроку і щойно згодом, коли в сім'ї Безкровних появились діти, взаємини наладнались.

Українське світовідчужання в сім'ї Яковенків було стихійне, але свідомости там не було. Щойно пізнавши світ свого коханого й чоловіка Ольга Костівна зрозуміла, хто вона. Читанням і дискусіями здобувала самотужки свій власний погляд на все. Боліла тим, що не судилось їй дістати систематичної освіти. Старалась надолужити це тим, що в 1906 р. склала іспит на звання вчительки. Але народження дітей і мандри з чоловіком не дали їй змоги виконання звання.

Дітей було в них двоє — дочка Антоніна і син Євген. Коли вони доросли віку середньої школи, Безкровні постановили віддати їх на навчання до Галичини. В 1910 р. Ольга Костівна привезла дочку до Перемиського Інституту, а сина до гімназії. І так ці діти з найдалших окраїн української землі знайшлися в одній школі. На великі свята батьки приїздили відвідувати дітей до Перемишля, а на літо брали їх додому та ще й запрошували їх товаришів. Кожен раз старались їхати іншою дорогою, щоб діти пізнали різні околиці України. Влітку часто гостювали над Чорним морем.

Безкровні вже жили тоді в Катеринославі й Харкові, де Кузьма Якович став засновником Укр. Кредитового

Т-ва. У Харкові Олена, бажаючи поширити своє знання, в 1911 р. закінчила акушерський курс. Однак звання вона не виконувала, бо Кузьма Якович не бажав того.

Війна 1914 р. перервала освіту дітей у Перемишлі і вони закінчили її в російських гімназіях. У 1920 р. Безкровні покинули рідний край і пішли на еміграцію. Їх шлях провадив через Царгород (тут помер їх син Євген) до Відня, де в тому часі був великий український осередок. Тут Олена Костівна включилась у працю Укр. Жін. Союзу, де себе активно проявляла. Стала також членом української секції Міжнар. Жін. Ліги Миру і Свободи. Згодом, коли Кузьма Якович став лектором Укр. Госп. Академії в Подєбрадах, вона там теж працювала в жіночому товаристві.

Останні роки свого життя вона хворіла. Багато читала, вглиблюючись у твори духової філософії. Померла 10. лютого 1963 р. в Подєбрадах. На її похороні холодного зимового ранку в Празі біля домовини стояла дочка Антоніна зі своїм сином та декілька людей. Поховано її в родинній могилі біля чоловіка.

Від 1958 р. наш 22 Відділ США в Шикаго опікувався нею, як своєю „бабусею“. Союзнякам це дало велике вдоволення. Зогрівши своєю увагою останні роки жінки, що колись на далекій Кубані старалась передати своїм дітям любов до Батьківщини, вони сповнили великий обов'язок. Олена Безкровна — це одна з перших громадських діячок із цієї землі. І як така буде записана в історії нашого жіночого руху. О. Г.

Вісті з Централі

У грудні співпрацюємо з Об'єднанням Працівників Дитячої Літератури. Стараємось підтримати їх Двомісячник Дитячої Книжки і тому грудень присвячуємо цьому змаганню. Стараймося впровадити українську дитячу книжку в кожену сім'ю! Всі подарунки під ялинку повинні її включати.

П-ні д-р Євгена Єржківська, б. імпрезова референтка Гол. Управи, опрацювала інструкцію про те, як влаштовувати святочні сходи і чайні вечори. Для програми чайного вечора залучила дотепний конферанс. Додаємо до того гуморески наших членок п-ні Стефанії Левченко з Денверу п. н. „Статут СУА“ і п-ні Ольги Сливки з Нью Йорку п. н. „Зморщка“ і розсилаємо нашим Відділам для використання.

Культ-Освітня Комісія СУА розіслала запитник для зібрання відомостей про Різдвяні традиції і страви в різних частинах України.

Цим опитуванням повинні зайнятись культ. освітні референтки і списати відповіді членок із різних околиць. Їм допоможуть у тому господарські референтки, збираючи приписи Різдвяних страв.

У жовтні ц. р. п-ні Ольга Мусаковська, фін. референтка Гол. Управи, зладила перегляд залеглостей Відділів і Відділи одержали їх. Прохаємо пам'ятати про те при замкненні рахунків і старатись вирівняти їх ще в цьому році.

Наближаємось до свят Різдва Христового. Стараймося зустріти це свято радості й любови в погоді духа й пошани до наших традицій і звичаїв. Нехай велич цього свята залишиться в пам'яті нашої молоді і дітей на майбутнє!
Екзекутива СУА

Гігієнічні й сучасні приписи
НАТАЛІ КОСТЕЦЬКОЇ

Овочі й городина

можна замовляти в Централі СУА
Ціна 60 ц.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. дир. Василя Кухти, чоловіка п-ні Володимирі, членки Відділу, складають 20 дол. на Виховний Фонд СУА

Членки 33 Відділу СУА
в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Захарків, що відійшла у вічність 19. жовтня ц. р., матері нашої орг. референтки п-ні Анни Стельмах, — посестри, висловлюючи їй найщиріше співчуття, зложили 59 доларів, призначаючи 5 дол. на Службу Богу, а 54 дол. на „Фонд 500“.

59 Відділ СУА у Балтиморі, Мд.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. о. крилош. Дмитра Мігоцького, батька наших членок, бл. п. Марії Клапоушак, матері нашої членки і бл. п. Ярослава Лушпинського, чоловіка нашої членки — складаємо 30 дол. на „Фонд 500“

64 Відділ СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Юлії Маньовської, основниці й першої голови 59 Відділу СУА в Балтиморі, складаю 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Анна Чорній, Балтимор

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Мельник, б. голови Філії Союзу Українок у Коломій, а моєї „прибраної матері“, складаю 25 дол. на фонд Мати й Дитина

Лідія Кий, Валінгфорд, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу моєї братової бл. п. Марії Захарків, матері п-ні Анни Стельмах, культ.-освітньої референтки 59 Відділу СУА в Балтиморі, складаю 5 дол. на фонд Мати й Дитина

Анна Чорній, Балтимор

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії з Деркачів Цьокан складаю 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Богдан Літинський
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Стефанії Новосівської складаю 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Лідія Бурачинська
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. дир. Василя Кухти складає 10 дол. на Виховний Фонд СУА

Марія Яворська, Клівленд

В ПАМ'ЯТЬ моєї матері, в 8-му річницю її смерті, складаю 20 дол. на видання життєпису Лесі Українки в УВАН

Софія Темницька, Ньюарк

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

П-ні Стефанії Голуб'як, голові 27 Відділу СУА в Піттсбургу, висловлюємо наше щире співчуття з приводу великої втрати, смерті її чоловіка бл. п. Олекси і замість квітів на могилу, складаємо на поминках, улаштованих нашим Відділом на сиріт (10 дол.) і пресовий фонд Н. Ж. (5 дол.)

Анна Юга і Ткачук
Марія Лесько

КНИЖКА ПРО КАЗАХСТАН

У нашій літературі не маємо багато описів подорожі й побуту на засланні. Тому з радістю познайомились ми з нарисами про Казахстан пера Уляни Любович на сторінках нашого журналу. З людським підходом та з жіночою ніжністю описані тут — подорож і побут у суворих умовах життя засланців.

В-во „Новий Шлях“ постановило видати ці нариси окремою книжкою. В тій цілі проголосило передплату на це видання, що коштуватиме в передплаті 3 дол. Книжка вмістить інші ще недруковані нариси та буде багато ілюстрована.

Передплату просить відсилати чеком або грошовим переказом на таку адресу:

New Pathway, P. O. Box 165 St. D.
Toronto 9, Ont. Canada.

XII. ОБРАЗОТВОРЧА ЖІНОЧА ВИСТАВКА

Дня 20. жовтня ц. р. заходами 64 Відділу СУА в Нью Йорку відкрито чергову виставку картин жінок-мисткинь. Вона показала 71 картин, що їх із трудом уміщено на стінах залі. Виставляло 27 мисткинь і то не лиш із ЗСА, а з Парижа, Буенос Айресу та Торонта. Вони виконані різноманітною технікою, як олія, рисунок-туш, монотип, аквареля, вугіль і крейда, пастиля, темпер, акрилевий полімер. Виставка тривала два тижні, себто до 3. листопада ц. р.

Три громадській роботі

ЧЕСТЕР, ПА.

Маніфестація Солідарности Окружної Ради СУА

Дня 20. жовтня 1968 р. відбулось у Честері незвичайне свято. Заходами Окр. Ради СУА і трьох місцевих Відділів улаштовано там Жіночу Маніфестацію Солідарности з нескореними борцями на рідних землях.

Заля укр. прав. церкви була вщерть виповнена публікою. Автобус привіз виконавців програми й учасників із Філядельфії, а прибуло також багато гостей з околиці. Тому, що імпреза почалася в полудне, членки Відділів 2, 13 і 15 подбали про обильний буфет, що знайшов успіх. О год. 3-тій по полудні розпочалась програма відспівання американського гимну, що його виконала п-на Марія Пастернак, членка 2 Відділу СУА.

П-ні Лідія Дяченко, голова Окр. Ради, відкрила маніфестацію. Вона поклікала до президіяльного стола голову Централі п-ні Стефанію Пушкар і містоголову п-ні Лідію Бурачинську та всіх голов Відділів Округи. Це були — пп. М. Івахів (2 Відд.), Н. Лопатинська (10 Відд.), Я. Кобрин (13 Відд.), М. Копчак (15 Відд.), М. Кочерган (20 Відд.), А. Банах (41 Відд.), С. Кохановська (43 Відд.), Г. Царинник (44 Відд.), М. Баб'як (48 Відд.), О. Гарванко (54 Відд.), Г. Самутин (59 Відд.), С. Колодій (88 Відд.), Т. Мельничук (90 Відд.) і І. Юрчак (98 Відд.). Ця лава провідних Союзянок освідомила присутнім, яку силу організованого жіноцтва репрезентує округу Філядельфії.

У своїй промові укр. мовою п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, виявила мало відомі сторінки боротьби „нескорених“. Широко з'ясувала домагання українців-юристів, що попередили виступ В. Чорновола і товаришів. Та найдовше спинилася на фактах русифікації, що їх виявив Іван Дзюба у своїй книжці „Інтернаціоналізм чи русифікація“. Найбільш зворушливим акордом пролунав в її доповіді лист 17 матерів із Київщини, що звернулись до міністра освіти з домаганням впровадити в дитячих садках українську мову. У висліді

цієї промови відчитано ухвали, які заля прийняла бурхливи оплесками:

1. Ми, членки Союзу Українок Америки, округи Філядельфії і присутні тут гості, стверджуємо прояви великої і многогранної боротьби молодого українського покоління з окупантом рідних земель.

2. Радіємо правом стихійного відродження української визвольної боротьби, що знайшла відгомін у цілому світі і стала доказом невмирущої ідеї змагання України до волі.

3. Заявляємо свою готовість стати в обороні жертв цієї боротьби і доложити всіх сил, щоб їх змагання завершилось правом України на вільне життя.

4. Запрошуємо всіх жінок, що не є в лавах організації, щоб як і дотепер, або ще більше вкладали цеюголку своєї праці в її розбудову та підтримували в своїх серцях та в свідомості своїх дітей любов до поневоленої Батьківщини.

В часі промови п-ні голови ввійшов на залю стейтовий сенатор Дж. Бел із дружиною. Коли вони зайняли місця, промовила англ. мовою проф. Марта Трофименко, членка 54 Відділу СУА з Вілмінгтону. Вона нав'язала до Міжнар. Року Прав Людини і пригадала, що в тому році треба якнайбільше підкреслювати всі порушення тієї Деклярації. Україна зазнала їх багато і нашим завданням буде обзнайомлювати світ із тією кривдою. Промова, виголошена з завзяттям, викликала бурю оплесків. Тому й зрозуміло, що сенатор нав'язав до неї у своєму короткому слові. Він заохотив присутніх, щоб із таким же запалом працювали далше в обороні прав людини та були свідомі своїх громадських і людських прав.

Низку промов перервав виступ хору „Червоні маки“ під орудою проф. Антоніни Лисенко, б. артистки Харківської Опери. Цей жіночий хор із Філядельфії відспівав „Ох і хилить буйний вітер“, арію з опери „Тарас Бульба“, муз. М. Лисенка і „Київський вальс“, муз. Майбороди. Мила поява хористок і гарне виконання пісень знайшло відгук у присутніх. Слі-

дувала промова королеви Дзвону Свободи з Філядельфії, молоді вчительки Лідії Величко. Вона розказала англійською й українською мовами про свої переживання в часі вибору та зустрічі під час репрезентації Тижня Дзвону Свободи. Всюди вона й Міський Комітет підкреслювали її українське походження, а одна визначна американка сказала їй, що „Америка повинна бути вдячна Україні, що подарувала їй таку дівчину“. Своє коротке слово вона закінчила побажанням, щоб Дзвін Свободи задзвонив незабаром у Києві. Слова молоді королеви Дзвону Свободи знайшли захопленій відгук у публіки.

Монтаж „Поетеса Ліна Костенко“ пера Ірини Пеленської змалював її сильветку. Прозову частину відчитала із зрозумінням п-ні Анна Забродська, культ.-освітня референтка Окр. Ради, а поезію „Іна Сумак“ віддеклямували поділеними ролями студентки пп. Люба Ковалишин і Таня Шумська. Чудовий монтаж не лишив такого враження, бо через брак мікрофонів його не було добре чути.

Слідував поновний виступ хору. „Червоні маки“ відспівали „Далека ти, а близька нам“, муз. С. Людкевича і „Слухайте, слухайте“, муз. І. Соєвицького. Ця остання пісня поетеси Лесі Храпливої була написана в честь „нескорених“ наших борців і виконана тут уперше. Пані диригентка Лисенко завдала собі багато труду, щоб у короткому часі хористки вивчили її.

Маніфестація наближалась до кінця. На тлі хору промовив проф. Н. Микита, голова місцевого Відділу УККА. Він підкреслив велике значення цієї маніфестації для життя нашої спільноти і для боротьби, що проходить у Рідному Краю. Подякував Союзіві Українок Америки, що вибрав Честер на місце маніфестації і дозволив місцевій громаді це пережити.

П-ні Лідія Дяченко представила присутнім п-ні Ярославу Кобрин, голову Комітету, що підготував імпрезу на місці. На її руки зложила подяку Відділам 2, 13 і 15 за великий вклад праці і з вдячності удєкорувала її китичкою квітів.

По закінченні програми хор заїнтонував національний гимн, що його підхопили всі присутні. Піднесені на дусі, в почутті єдності і гордості на свою організацію, всі розійшли домів.

Присутня

(Продовження на ст. 16-ій)

Привіт журналові „Наше Життя“ у Його 25-ліття шле

від

Округи Ньюарк, Н. Дж.

О Л Ь Г А Г Н А Т И К, секретарка Окр. Ради

І Р И Н А Л Е В И Ц Ь К А, голова Окр. Ради

ПОДЯКА

Всім моїм приятелям і Союзникам 20 Відділу СУА ім. Олени Теліги сердечно дякую за квіти, подарунки й відвідини в шпиталі та за теплі слова розради. Замість окремих одяк складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Клявдія Кемпе-Гош
членка 20 Відділу СУА
у Філядельфії

ПОДЯКА

Волею Всевишнього дочекались ми 12. жовтня ц. р. нашого 50-го подружнього ювілею. Заходами нашої дорогої доні Олесі влаштовано 13. жовтня невелику товариську зустріч, де взяла участь рідня і близькі приятелі. На цьому місці почуваюсь до милого обов'язку подякувати п-ні Анастасії Вокер за її привітання, що вона зложила, як містогорова Централі СУА, п-ні Стефанії Дуб за письмове привітання від Округної Ради і всіх Відділів СУА, п-ні Марусі Бек, радній міста Дітройту, за ширі слова признання, п-ні Катерині Хом'як, почесній голові 23 Відділу СУА, за побажання й подарунок від Відділу та від себе, п. диригентові Дмитрові Атаманцеві, нашому приятелеві, що так гарно своїм милим тенором співав і забавляв наших гостей. Рівнож складаю сердечну подяку всім Союзникам за картки й телеграми з побажаннями. Найбільше мене зворушила картка і дописка від п-ні Софії Голуб. Ще раз підкреслюю вагу нашої організації. Якби не СУА, хто пам'ятав би про цей наш ювілей!

Замість окремих подяк за цей прояв уваги складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а 10 дол. на Дім Старих у Дітройті.

Ірина Козаченко
членка 23 Відділу СУА
в Дітройті

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Найщиріші бажання з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року

всім Членкам та їх родинам шле

УПРАВА 1. ВІДДІЛУ СУА

у Нью Йорку, Н. Й.

Марія Головей
голова

Ольга Сливка
містогорова

Олена Гой
секретарка

У 25-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ“

вітаємо щиро нашу Редакцію

і бажаємо багато успіху у дальшій праці

УПРАВА 24. ВІДДІЛУ СУА

ДОЧКИ УКРАЇНИ

в Елизабеті, Н. Дж.

Анна Гнатюк
містогорова

Катерина Соснецька
голова

Юлія Полянська
секретарка

Увага! Виховні референтки!

Чи існує Дитяча Світличка при Вашому Відділі? Якщо ні, то постарайтесь її zorganizувати. А коли це неможливе, то пробуйте влаштувати постійні Дитячі Зустрічі у недільне пополудне. Вони зберуть дівчорю для гри і забави. Побачите, як гарно дівчора почувається у своєму товаристві! Це стане пізніше починком до заснування Світлички!

Олена Климишин
Виховна Референтка Гол. Управи

БІНГЕМТОН, Н. Й.

Річні збори 9 Відділу СУА

Дата: 15. вересня 1968 р.

Збори відкрила голова п-ні Стефанія Петрович і подякувала членкам за жертвенну співпрацю.

Президія: п-ні Мирослава Притула, голова, п-ні Стефанія Євчук, секретарка.

Звіт із діяльності Відділу зложила голова п-ні Петрович і касієрка п-ні Ольга Войтів. Про це вже була згадка в попередньому числі.

Контр. Комісія Звіт із контролю здала п-ні Оля Галич, а відчитала п-ні Анна Здеб. Ствердила, що книговодство ведено правильно і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: Внесок, щоб залишилась попередня Управа, прийнято одноголосно.

По зборах відбувся Чайний Вечір, на який запрошено пароха о. Хміляра й усіх членів церковної громади. І так при смачній перекусці дружньо й мило закінчено вечір.

Стефанія Євчук
секретарка зборів

ПІТТСБУРГ, ПА.

З діяльності 27 Відділу СУА

Наш Відділ СУА вже довгі роки виявляє активність у житті нашої громади. Все свідоме членство нашого Відділу брало й бере участь у всіх імпрезах, що їх влаштовують місцеві організації. Відділ є членом УККА та стисло співпрацює з місцевим Відділом.

Під умілим проводом нашої довголітньої голови п-ні Анни Юги, а останніми роками молододі та енергійної п-ні Стефанії Голуб'як, наш Відділ придбав поважне число нових членок, які внесли нового духа і нові ідеї у його працю.

На початку громадського року Управа накреслила плян праці і взялась його виконувати. Вже в березні влаштовано святочну академію в пам'ять

Тараса Шевченка з гарною програмою. Доповіді виголосила п-ні С. Голуб'як, голова, як також д-р Катерина Кохно, що була гостею свята. У квітні Відділ взяв участь у величавій маніфестації під кличем „В обороні нескорених“, що її організував місцевий Відділ УККА. Свою участь членки виявили власними транспарентами та маршовими піснями, що лунали далеко вулицями міста. Членки були зодягнені у вишивані сукні. Кличі на транспарентах говорили про боротьбу українського народу та „нескорених“, що її продовжують. У підготові до того виступу заслужились пп. Стефанія Голуб'як і Іванна Старощак, що зайнялись виготовленням транспарентів і виданням пісень для учасників.

У травні відсвятковано День Матері з участю всієї нашої громади. Свято відкрила п-ні С. Голуб'як і попросила до слова о. монсін'юра Польового, що у змістовному слові підкреслив значення української жінки-матері у церковному та суспільному житті. Із глибоко обдуманого промовою виступив п. П. Маренець, редактор „Укр. Нар. Слова“. Гарно опрацьовану доповідь відчитала п-ні Стефанія Олійник, б. вчителька Рідної Школи. Зворушливо виголосила вірш „Мати на рідних землях“ п-ні Іванна Старощак. Із музичними точками виступали діти, а саме Вікторія і Лариса Мазур.

У вакаційному часі п-ні Марія Яцешин, наша членка, влаштувала у своїй чудовій садибі гарну гостину, де при добрій погоді й приємному співі в дружній атмосфері членки з родинами забавились до пізнього вечора. У вересні наш Відділ zorganizував українське харчування на Укр. Дні у Вест В'ю Парку, що був влаштований заходами Відділу УККА. У жовтні заплановано Осінні Вечерниці. Розпродано вже велику кількість розгріткових квитків і пригтовляється буфет та різні несподіванки. У дальшому заплановано влаштувати Листопадову Академію і співзучу Просфору.

Слід підкреслити, що кожна згада-

на імпреза була получена з гостиною, яку так дбайливо підготувляла наша господарська референтка п-ні Ольга Мельничук. Мусимо зазначити, що під проводом нашої відданої громадської справі п-ні Стефанії Голуб'як наш Відділ здобуває признання і закріплює своє місце серед української спільноти нашого міста.

Іванна Старощак
пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Пікнік 43 Відділу СУА

В дні 22. червня ц. р. погода була, як на замовлення. Вже перед 3-ою годиною по полудні почали сходитись гості в городі п-ства Татарських. Тут усе пригтоване, столи накриті скатерками, на яких пишались кошики, повні черешень, свіжо нарваних у саду. Прибулих гостей вітали п-ство Татарські, що вносило родинний настрій, а нам власне таких зустрічей якнайбільш потрібно.

В міжчасі голова п-ні Кохановська попросила п-ні Царинник розказати про її поїздку на Україну. Привітні радо слухали і рівночасно почалась дискусія. Пані з Управи й господарі не дармували, використовуючи кожну хвилину на розношення смачного пікнікового буфету. І не счулися пікнікові гості, як сонце сховалося за обрій, а з тим треба було вертатись до своїх домів.

Ярослава Острук

ЮТІКА, Н. Й.

Показ народньої ноші 57 Відділу СУА

Маючи на увазі наше молоде покоління, якому треба прищепити пошану, гордість і любов до українського народнього мистецтва, відчувається потреба показів народніх надбань серед нашої спільноти в Америці.

З цією метою 57 Відділ СУА дав показ народньої вишивки в приміненні до модерного вбрання, як рівнож показ українських народніх строїв, у більшості народніх одягів, привезених з України.

Показ ноші започаткував маєстатичний одяг української княгині, а відтак слідували народні строї з поодиноких українських земель. Ми мали нагоду оглядати мальовничі гуцулки, полтавки, тернопільських, станиславівських і яворівських дівчат. З околиць Заліщик було два чудові жі-

(Докінчення на ст. 18-ій)

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

кличемо всім нашим членкам та їх родинам

**Управа 77 Відділу СУА
у Фініксі, Арізона**

Стефанія Кузь **Марія Ліневич**
секретарка голова

**З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ**

вітає всіх Сестер-Союзянок
на „Наше Життя“

**Управа і членки 93 Відділу СУА
ім. Олени Степанів
у Гартфордї, Конн.**

Анна Крамар **Ольга Платош**
секретарка голова

**У Срібний Ювілей
„НАШОГО ЖИТТЯ“**

шлю слова признання і бажаю
успіхів у дальшій праці

Ольга Платош
голова 93 Відділу СУА
у Гартфордї, Конн.

**Різдвяний і Новорічний Привіт
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!**

Родині, Приятелям і Знайомим
шлють

Марія й Володимир БАРАГУРИ
Нью Йорк.

ІЗ СРІБНИМ ЮВІЛЕЄМ

**З нагоди 25-ліття пересилаємо шире привітання,
а пані Редакторці бажаємо кріпкого здоров'я
і надаліше так цікаво редагувати журнал.**

**УПРАВА 49 ВІДДІЛУ СУА
у Б о ф ф а л о , Н . Й .**

Анна Макух, секр. **Ірина Дорошак, голова**

По 5 дол. Ірина Дорошак, по 1 дол. пп. Е. Баранюк, С. Волчук, М. Дранка, С. Гаврилюк, Н. Гадзевич, А. Конотопська, Е. Ковтало, А. Макух, М. Мандзій, С. Мандзій, Ю. Мохнач, А. Павловська, О. Перейма, А. Приндота, Т. Руда, О. Салдит, А. Седлявчук, Е. Стасюк, Е. Шиманська, К. Шипилява, Е. Турик, Д. Заводівська, А. Федокар, Н. Фіглюс, О. Хомин.

У 25-ЛІТТЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

пересилаємо

**найщиріші побажання редакції і видавництву
і бажаємо багато успіху на дальше**

**УПРАВА 66. ВІДДІЛУ СУА
ім. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ
в Н ю Г е й в е н і**

Марія Кульчицька **Ростислава Яхницька**
містоголова голова

Ірина Гриневич
секретарка

ВІТАЮЧИ „НАШЕ ЖИТТЯ“ З 25-ЛІТТЯМ ЙОГО ПОВЯИ

складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу

**УПРАВА 82. ВІДДІЛУ СУА
у Б р о н к с і , Н . Й .**

Марія Барагура
пресова рефентка

Олена Гентіш
голова

Олена Лиско
секретарка

Увага! Референтки суспільної опіки!

У часі свят Різдва Христового згадуємо всіх потребуючих, що самотні й покинуті. Старайтеся провести якусь допомогову акцію у вашому Відділі! Це може бути висилка пакунка до Бразилії чи Польщі, відвідини старших хворих і самотніх у Вашій місцевості, пожертва на Фонд Пятсот. Заопікуйтесь старшою самотньою жінкою в Європі або передплатіть для неї наш журнал!

Марія Химинець
Референтка Сусп. Опіки Гол. Управи

ночі строї, молодіці й дівчини, як рівнож чоловічий білий полотняний одяг із широким поясом. Показ ноші закінчила чудовим весільним одягом молоді з Полтавщини п-на Маруся Ралько. З пишним весільним вінком на голові, перев'язана тканими кралецькими рушниками, вітала молода глибоким весільним поклоном гостей. Стрій молоді — привезений з України ще в часі війни, як один із цих скарбів українського народного мистецтва, що його наші бабусі й матері зберегли і привезли зі собою, як найбільшу святість до нової країни поселення.

Показ ноші повністю підготувала й перевела голова Відділу п-ні Ірина Запаранюк. Численна присутність гостей на залі була виявом зацікавленості цього роду імпрезою. Дохід у сумі 100 дол. переслано на Музей українського народного мистецтва в Нью Йорку.

Марія Савицька
пресова референтка

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

З діяльності 66 Відділу СУА
ім. О. Кислевської

У січні 1968 р. відбулась, як кожного року, традиційна Просфора, з якої дохід пішов на хворих у Німеччині. В милій атмосфері та з успіхом пройшов у червні Баль Дебютанток, старанно приготований п-ні Р. Яхницькою і членками Відділу. Чистий дохід у сумі 1,000 дол. передано на Укр. Католический Університет у Римі.

Наш Відділ бере завжди живу участь у різних імпрезах нашого міста й околиці.

Орися Марків
пресова референтка

ВОТЕРВЛІТ, Н. Я.

Основні заг. збори 99 Відділу СУА

Дата: 29. вересня 1968 р.

Збори відкрила п-ні Марія Когутак, голова Окр. Ради СУА у Рочестері. Вона привітала присутніх, пояснила

ціль зборів і подала порядок нарад, що Збори прийняли.

Президія: п-ні Анна Гогоша, голова, п-ні Олена Бачинська, секретарка.

У своєму слові предсідниця п-ні А. Гогоша пояснила ціль СУА.

У доповіді п-ні Марія Когутак подала історію і завдання СУА так ви-

Із показу українського вбрання
57 Відділу СУА:

П-на Маруся Ралько у вбранні
молодої з Полтавщини

From the Folk Costume Show of
UNWLA Branch 57 in Utica, N. Y.

Ukrainian bride from Poltava
region

черпно, що дискусії на ту тему не було. Слудувало пояснення статуту СУА, кладучи натиск на понадпартійність і релігійну толеранцію на терені СУА. Докладно обговорено оплати Відділу до Централі та пояснено організаційну схему СУА. У висліді присутні одногослосно ухвалили створити Відділ СУА.

Нова Управа: п-ні Теодозія Кушнір, голова, п-ні Катерина Мочульська, заступниця, п-ні Любомира Мокій, се-

НА ПРОЩАННЯ

Замість подарунку на прощання нашої довголітньої й активної членки п-ні Анни Бурак, що переїхала з Ютіки на постійний побут до Олбані, пересилаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а п-ні Бурак бажаємо багату успіху в новому місці замешкання.

Управа і членки 57 Відділу
СУА, Ютіка, Н. Я.

ЗАМІСТЬ ПОБАЖАННЯ

Мойй невістці Нусі посилаю, як дарунок у день її уродин, журнал Наше Життя й бажаю, щоб молода господиня його полюбила і з нього користала не тільки цього року, а й на другий і дальші роки. Бажаю доні-невістці щастя й здоров'я з днем народження!

Твоя мама-свекруха Є. Валовська
Сіклервіл, Н. Дж.

ЩИРЕ ПОБАЖАННЯ

З нагоди 15-річчя подружжя шлемо найсердечніші побажання і найкращу китицю троянд нашій дорогій доні Надії й її чоловікові Орестові Полюхові. В цей день радості дай Вам, Боже, кріпкого здоров'я, багато щастя й радості у щоденному житті. Прохаємо для Вас Божого благословення — виховати своїх синів і дочок на славу і потіху. Многая літа! — бажають Вам батьки

Леся і Богдан Пришляки
Ст. Кетринс, Онт.

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

кретарка, п-ні Ольга Сенета, скарбник. Референтками стали п-ні Катерина Терлецька організаційною і п-ні Дж. Ігнатоня сусп. опіки.

Контр. Комісія: п-ні Богданна Березанська, голова, пп. Т. Шевчук і Е. Коцур, члени.

Новий Відділ привітала п-ні Марія Когутак, голова Окр. Ради СУА і п-ні Ольга Павлів, голова 34 Відділу СУА з Коговзу, яка разом з іншими членками Управи допомогла в організуванні цього Відділу.

Провід зборів перейняла п-ні Т. Кушнір, нововибрана голова. Вона подякувала за вибір та обіцяла вив'язуватись із своїх завдань якнайкраще.

Анна Гогоша, голова зборів
Олена Бачинська, секретарка

10. ЛІТ. КОНКУРС СФУЖО

У попередньому числі Комітет Літературної Нагороди проголосив 10. Літ. Конкурс СФУЖО. Це буде завершенням певного етапу цієї фундації, що стала поважним культурним почином нашого життя.

Літ. Конкурс СФУЖО фундації Марусі Бек, радної м. Дітройту, був вперше проголошений восени 1959 р. Предметом його був кожного разу інший літературний жанр, а проведенням Конкурсу займалися на чергу редакції Нашого Життя і Жіночого Світу. Про адміністрацію Конкурсу дбав Комітет Літ. Нагороди, до якого входили — редакторки обох журналів пп. Стефанія Бубнюк і Лідія Бурачинська і д-р Наталя Пазуняк, як секретар СФУЖО. В останньому часі запрошено до нього проф. Івана Коровицького, як літературознавця.

Предметом Конкурсу були — новеля, оповідання для молоді, репортаж, спогад, сценічна п'єса, переклад, гумореска, літературний есей, вірш і етюд. Для кращої інформації подамо точне окреслення цього останнього жанру.

Етюд або начерк — це короткий, нічим неускладнений твір, найпростіше скомпонований, що вкладається в рамки однієї події, однієї сценки. Тут немає розгорнення сюжету чи характеристики — усе схоплено в одному короткому, але ваговитому, значущому відтинку.

Того роду твір править часто письменникові за зародок, за первісне робоче накреслення широкого твору. Проте у вимогах цього Конкурсу — етюд це цілком самостійний літературний жанр.

Здається, що вичерпно пояснено цей рід літературного твору. Серед жіночого пера у вільному світі маємо кількох майстрів цього жанру. А може й дехто з-поміж

Нові складові організації

В часі останніх двох років увійшли до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій дві нові організації. Це було радісним фактом росту нашого організованого життя та об'явом скріплення нашого життя у загальногромадському масштабі.

У березні 1967 р. відбувся основний З'їзд Об'єднання Жінок ОЧСУ у Нью Йорку. Скликання З'їзду попередила розгалужена організаційна праця над створенням організації і на З'їзд прибули делегатки від 14 Відділів, що репрезентували 1.200 членів. Організація має свій самостійний статут, є зареєстрована, є членом Українського Конгресового Комітету Америки і належить до системи організації Українського Визвольного Фронту.

Статут ОЖ ОЧСУ ділить завдання організації на політичні і суспільно-громадські. У першій частині виразно наголошує боротьбу за визволення України та поборювання комуністичної ідеології, пропаганди й діяльності. Друга частина вміщує ті самі ділянки, що й усі жіночі організації, а саме — дбання про моральний і освітній рівень своїх членів, піднесення економічного стану, опіку над дітьми і молоддю та допомогу потребуючим, зокрема членам ОУН і УПА тут, і в краю.

Осідком Централі організації є в Нью Йорку. На чолі її станула відома громадська діячка п-ні Ульяна Целевич, що брала участь у

інших письменниць чи початківців схоче спробувати його? Прохаємо взяти участь у цьому Літ. Конкурсі СФУЖО. Раді будемо скріпити ним цей відтинок короткої прози, що в нас так мало проявляється.

Світовому Жіночому Конгресі 1948 р. у Філадельфії.

Другою жіночою організацією того часу є Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги в Великій Британії. Воно постало як Секція Об'єднання Українців ВБританії у 1950 р., провадило свою культурну і суспільну роботу в різних осередках цієї країни. Щойно у лютому 1967 р. відбулись у Рочделі основні Загальні Збори Т-ва, що прийняли окремі статут та наймення Олени Теліги, як своєї патронки. На З'їзді було присутніх 8 Відділів, які нараховують 160 членів.

Завдання Т-ва статут накреслює у суспільно-громадській площині, питомій для жіночого руху. Та передбачає також участь у культурних та визвольних акціях для добра України та зокрема накреслює потребу боротьби за нове обличчя вільної і щасливої української людини.

Осідком Централі Т-ва є Лондон. На чолі його станула відома в Англії громадська діячка п-ні Віра Смерека. Читачкам Нашого Життя це наймення відоме, бо вона довгі роки була представницею журналу в Англії.

І так у своє 20-ліття Світова Федерація Українських Жіночих Організацій входить, скріплена новим членством. Це є доказом її внутрішньої сили і вказує на те, що є дальші можливості приєднання жінок в організовані ряди. Це й піддало гадку змагати до творення Гуртків Прихильниць СФУЖО в тих країнах, де немає більшого українського поселення.

Таким радісним балансом наших сил закінчуємо календарний 1968 рік. Гаслом об'єднання й організаційного росту вступаємо в нову декаду нашої праці.

Д-р Харитя Кононенко
Miss Kharytia Kononenko, prominent leader, died 25 years ago in a Nazi prison in Ukraine

У 25-ЛІТТЯ ВЕЛИКОЇ ЖЕРТВИ

Старше й середнє жіноче покоління ще добре пам'ятає громадську діячку, що причинилась до різних починів у своєму часі. Це була д-р Харитя Кононенко, відома серед організованого жіноцтва Канади, Закарпаття, Галичини і Волині. Походила з Полтавщини, середню освіту одержала в Києві. А потім шляхом емігрантки змряла багато країн. Вищу освіту закінчила в Празі. Під час побуту в Канаді в 20-их рр. співпрацювала з студентством Колегії ім. Петра Могили в Саскатуні, потім була членом Управи Нац. Ради Українських Жінок у Празі, співорганізатором Першого Жіночого З'їзду в Ужгороді на Закарпатті, референтом Жіночих Секцій Сільського Господаря у Львові. В часі 2. світової війни опікувалась полоненими з рамени Українського Червоного Хреста. Там її арештувало гештапо за зв'язок із повстанцями і в ході відплатної акції розстріляло разом з іншими закладниками у вересні 1943 р.

Цей короткий перебіг її громадської діяльності не віддає її особистих і людських прикмет. Легкість взаємин із людьми, бистрість ума, жваве перо і дар промовця — це все давало їй вплив на оточення. Вона використовувала це на те, щоб служити справі, яку в цю хвилину підтримувала чи репрезентувала. Але

рівночасно любила людей і мала багатьох друзів. Була добрим товаришем, і мала чутливе серце.

Поміж тими ентузіястками, що повернулись у 1941 р. на рідні землі, вона була однією з небагатьох громадських діячок. Тому жертва життя людини, що займалась виключно гуманітарною працею в тих умовах, набирає подвійного значення і ваги.

КОНФЕРЕНЦІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНОК БЕЛЬГІЇ

Чергова Конференція О'єднання Українок Бельгії, що відбулася в Брюсселі 23. травня ц. р., проходила під знаком підсиленої боротьби українського народу на Батьківщині і поза нею з московсько-комуністичним тоталітарним режимом. Тому в програмі Конференції була включена обширна доповідь Голови ЦК СУМ-у мгр. О. Ковалю про працю Світового Конгресу Вільних Українців у Нью Йорку в 1967 р. і коротка інформація про участь української делегації на Тегеранській Конференції ООН.

Перед початком нарад була відслужена в місцевій українській церкві св. Володимира Св. Літургія з Молебнем, яку відслужив о. д-р Б. Курилас, і який із цієї нагоди виголосив дуже гарну проповідь.

Наради розпочалися молитвою, що її провів о. радник І. Кіт, який у своєму привіті, як і о. д-р Б. Курилас, відмітив велику роль, як також і велику відповідальність жіноцтва у людському суспільстві. Особисті привіти склали і представники молоді мгр. О. Коваль і мгр. Г. Ощипко, голова КУ СУМ-у в Бельгії, праця яких є тісно пов'язана з працею жіноцтва, та інші гості.

Звіти, що їх представили пп. З. Витязь, І. Коваль, Н. Красюк (Централа) та пп. О. Залуцька, К. Раб, І. Фірман, К. Бойко і А. Чинило (Голови Секцій) свідчили про все зростаючий обсяг праці ОУБ та її покращання, але були відмічені й недоліки, зокрема малий приплив молодого членства.

З плянів на майбутнє було намічено відзначення восени 1968 р. 20-ліття існування української жіночої організації в Бельгії.

Відспіванням національного гимну делегатки й гості завершили ділову частину Конференції, яка продовжилася приємною гостинною, що її дбайливо підготувала п-ні Е. Бойцун.

Т. З.

КОНФЕРЕНЦІЯ ОУЖ ВБРИТАНІЇ

Дня 16. червня ц. р. у Рочдейлі Гол. Управа ОУЖ провела Конференцію для обговорення і вирішення актуальних завдань. Доповіді виголосили п-ні Анастасія Остап'юк, голова і п-ні Л. Марків, заступниці. П-ні М. Ткачук, фін. референтка, повідомила також про фінансовий стан Гол. Управи. Після оживленої дискусії слідував ряд постанов.

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У МАНЧЕСТЕРІ

Вже довший час діє в Манчестері Гурток Книголюбів під головуванням п-ні Катерини Стах. У березні ц. р. членки познайомились із виданнями про наших жінок-героїнь. У квітні обговорено книжку Уляни Кравченко „Хризантеми“ й Ірини Книш „Три ровесниці“.

Тепер Гурток замовив дальші твори Ірини Книш і життєпис Константини Малицької п. наг. „Виховниця покоління“.

ЧЛЕНИ-ДОБРОДІЇ СФУЖО

Впродовж 1968 р. вивіняли свою вкладку Добродії СФУЖО — Преосв. Кир Ізидор Борецький, Укр. Кред. Кооператива при УНО, п-ні Ірина Малицька, голова ЛУКЖ, п-ні Ярослава Шафранюк (за 1968 і 1969 рр.). Щире Спасибі!

ЗБІРНИК КОНКУРСІВ СФУЖО

Комітет Літературної Нагороди СФУЖО вже почав працювати над редагуванням Збірника Літ. Конкурсів СФУЖО. Ініціативу до того дала фундаторка Літ. Конкурсів СФУЖО п-ні Маруся Бек, радна м. Дітройту. Завдяки її підтримці зібрано відповідну суму на це видання.

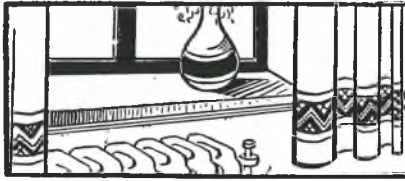
Збірник Літ. Конкурсів СФУЖО — це свого роду альманах української жіночої творчості у вільному світі. До нього увійде історія Літ. Конкурсів СФУЖО, силуетка фундаторки та вибір із нагороджених і відзначених творів.

ГРОМАДЯНКА

з 1946—1950 рр.

4 числа коштують 1 дол.

Замовляти в Централі США.

У НАШІЙ ХАТІ

Чергування страв

Недавній запит нашої читачки поставив перед нас це питання. Всі ми знаємо про 12 пісних Різдвяних страв та їх складники. Та як їх подавати? Чи їх черговість має певне значення а чи може бути довільно змінена?

Пристаючи до страв Свят-Вечора треба наперед усвідомити собі, що ця вечеря є святочним родинним обрядом. У спільному спожитті є відгук давньої родинної жертви, що її колись приносили наші предки своєму богові. Тому кожен учасник вечері мусить спожити кожної поданої страви. І хоч тепер засідаємо до вечері в пам'ять новонародженого Дитятка Божого, проте ще одне сильне вірування увійшло і закріпилось у звичай Свят-Вечора. Це є переконання, що душі померлих предків нашого роду є того вечора з нами.

Тому Свята Вечеря проходить у поважному настрою, без голосних жартів чи сміху. І тому є повір'я, що від вечері не слід вставати, а треба виложити всі страви відразу на стіл.

У сучасному побуті нам трудно було б придержуватись цього правила. Адже накриття стола стало складнішим, потребує змін, холодні страви чергуються з гарячими. Та все ж таки змагаємо до того, щоб це вставання від стола обмежити.

При початку святої вечері на столі стоять — окрім колачів чи хліба — різні холодні страви з риби чи городини і пиріжки з капустою. Першою стравою — після обділення родини кутею чи проскуркою з медом та спільної молитви — буде борщ із млинцями, періжками. Знявши тарілки від борщу (їх можна покласти на боці) родина приступає до холодних страв. Споживши їх, можна зняти верхні тарілки і внести гарячі страви.

До гарячих страв належать — риба, приладжена в такий спосіб, вареники з капустою й голубці. Ці страви теж можна внести й подати рівночасно. Кожен член родини набирає одного більше, другого менше, залежно від того, що більше любить.

Спрятавши тарілки від гарячих страв, приходиться черга на солодкі. Тут треба знов згадати вареники, бо ті зі сливами, повилом чи маком сюди належать. Узвар і кутя доповнять їх склад.

На цьому закінчується подання Різдвяних страв. Коли б ще виринуло питання напоїв чи пак рідини, то до холодних страв дозволялось вихилити чарку, але тільки одну. А в деяких частинах України взагалі вживання алкоголю на Свят-Вечір було заборонене.

Обряд святої вечері закінчувався колядою. Тоді вже можна було встати від стола, що й було вказане в сучасному побуті, коли засвічувалось ялинку.

Отже як бачимо — чергування страв святої вечері не є трудне і неможливе до виконання. Треба тільки, щоб усі члени родини, а навіть діти зрозуміли і відчули піднеслий настрій святої вечері і старались увійти в нього.

Л. Б.

ПОРАДНИК ІЗ ГОРОДНИЦТВА

Коріння фікусу

Я виставила на літо свої фікуси до городу і побачила тепер, що вони через отвір у вазонку випустили сильне коріння.

Що робити? Чи можна його відтяти, чи пересадити у нові більші вазонки? Читачка з Гобокену

Це є природна річ у рослин і знак, що вони здорові й життєрадісні. Тому можете корінь сміло відтяти або цілий фікус пересадити у децю більший вазонок.

Роман Коцик

Куховарські назви

БУКВА Н

На́біл, дійво́ — молочні продукти.

Нава́га — риба.

Нава́р — (із зілля), нава́рний, нава́рювати, нава́рїти.

Нагу́т, нут, турецький горох — гор. з родини бобових.

Наї́дки — уживається у множині в значенні наявних на столі страв.

Наї́док — в однині означає поживність страви. („з цього наїдку не було“).

Наї́да́тися.

На́кип — 1. шум і сить на рідині при варенні м'яса; 2. твердий осад, що утворюється на внутрішніх стінках кухонного посуду.

Накриття́ (столу) — приготування столу до їжі.

Налі́вкa — солодкий, ягідний, алькогольний напій.

Налі́ський, налі́сники — страва з тонесеньких млинців з яєць, борошна і молока без дріжджів або порошку з начинкою, відповідно загорнутою в них.

Напій, питво́ (рос. на́питок). Напо́ї алького́льні і безалького́льні.

На́сит — наїстися до на́ситу.

На́сіння, на́сінна (одна). „Лузати гарбузове на́сіння“

На́сто́янка (рос. насто́йка) — алькогольний напій солодкий або гіркий, на́сто́яний на запашнім зіллі, спеціях, сушених лущинках цитрусових (гіркий), на свіжих або сушених плодах садовини чи ягід (солодкий).

На́тина — страва з лободи.

На́тше, на́тше́серце.

На́чинка, фарш (Stuffing).

На́чиня́ти, на́чинїти, на́чинений.

Нашвидку́, нашвидку́руч, на́ско́ро.

Недо́гризок (хліба, яблука).

Недо́ливок — неповна чарка.

Недо́їдок, недої́дки — останки їжі.

Н. Ч.

Користаймо з досвіду

Ірина Кашубинська

На перший день свят

Першого дня свят звичайно маємо гостей. Здавна було в звичаю, що того дня відвідували батьків одружені діти. А тепер приймаємо й дальшу рідню, що приїхала здалека чи зблизька. Страви треба приготувати заздалегідь, щоб не морочити собі голови приготуванням їх у велике свято.

Під час Різдвяних чи новорічних прийнять дуже часто подаємо чистий борщ у чашках з пірижками. Ось припис на скорий і практичний пиріг із шинкою.

Пиріг із шинкою

Потрібно:

- 3 горнятка борошна (муки)
- 1 горнятко масла (або товщу кріско)
- 1 ложка товщу кріско
- 3 жовтки
- 1 горнятко сметани
- терті сухарики і сир-пармезан до посипання

Борошно пересікти з товщем, додати жовтки, сметану і скоро замісити. Поділити на дві частини. На восковому папері, посипуючи легко борошном, розкачати прямокутник 18×12 інчів і з папером зісунути на лист такої ж величини. Посипати тертими сухариками і наложити на те масу з шинки. Прикрити розкачаною другою частиною тіста. Покласти до холодильника принайменше на годину (можна й на ніч). Нагріти піч на 450 ст. Тісто поколотити вилками, всунути до печі і знизити температуру до 400 ст. Пекти 20—25 хвилин до золотого кольору. Спечене виложити з листа, бо відсиріє. Теплий пиріг посипати сиром-пармезаном.

З того тіста можна пекти також пиріг із солодкою начинкою. Вживати листа (бляхи) без бічниць, щоб можна спечений пиріг легко зсунути, а коли такого листа немає, то можна вжити звичайного, обернутого горі дном. Такий корж пекти при 450 ст.

впродовж 12—15 хвилин. Перекладати ванілевим кремом або шумом із варенням, мороженими малинами чи полуницями.

Начинка з шинки

Потрібно:

- 1 шинка 5—6 фунтів з кістками (пікнік гем), або около 3 ф без кістки (катедж гем)
- 2 паски бекону
- 1 мала цибуля
- спеції: лавровий лист і 5 зерен перцю
- 1 горнятко дрібно посіченої цибулі
- 2 ложки олії (оливи)
- 2 ложки сметани
- білий перець і сіль до смаку
- 2 ложки тертих сухариків
- тертий сир-пармезан до посипання

Шинку зварити з малою цибулею і спеціями. Відділити шкіру й кістки. Змолоти або посікти з беконом і цибулею, втушкованою на олії. Досмакувати перцем і сіллю, додати сметану, щоб злучити шинку в одну суцільну масу.

Готовий пиріг кроїти по 8 кусників вздовж і впоперек. Вийде 64 кусники. Якщо пиріг спечений скоріш, тоді перед поданням треба його підогріти.

Паштет непечений

Потрібно:

- $\frac{1}{2}$ ф яловичини (волового м'яса)
- $\frac{1}{2}$ ф свинини
- $\frac{1}{2}$ ф курятини
- $\frac{1}{2}$ ф свіжого сала (солонини)
- $\frac{3}{4}$ ф печінки телячої або свинячої
- 1 свиняча ніжка
- 6 цибуль середньої величини
- закришка (морква, петрушка, 3 біла салери або $\frac{1}{4}$ кореня)
- 3 сушені грибки
- 2 ложечки солі
- спеції: 2 лаврові листки, 8 зерен запашного перцю, 5 зерен звичайного перцю, перець мелений білий, мушкатний горіх, як хто любить

Все м'ясо окрім курятини покроїти на кусники і посолити (1

і пів ложечки солі) на пів години. Покроїти одну третину сала, трохи обтопити і на тому обсмажити насолене м'ясо і втушкувати 3 посічені цибулі (1 і пів горнятка). Вляти пів горнятка води і тушкувати аж з'якне (около 2 і пів год.). Курятину додати по годині тушковання, а також половину спеціів. Всю горюдину, одну цибулю, грибки, свинячу ніжку і третину сала з решткою спеціів та пів ложечкою солі залляти водою і варити, аж залишиться одне горнятко вивару. Сало вийвийняти, а вивар процідити. Коли його забагато, варити дальше, а коли замало, додати трохи води. Останню третину сала стопити і зм'якшити на ньому дві посічені цибулі (1 горнятко) і на тому гостро коротко обсмажити на обидві сторони скибки печінки, доки не покажеться кров зв'єрху. З тушкованого м'яса вибрати перець і листок, перемолоти з городиною і печінкою 4 рази, поперчити, дати мушкатного горіха і солі до смаку, вимішати добре з горнятком вивару. Половину того виложити до довгої форми ($12 \times 4 \times 2\frac{1}{2}$ інча) або круглої 8 інчів проміру, виложених срібним папером для легшого вибирання. Зварене сало покроїти в смужки на палець загубишки, положити на масу в два ряди і прикрити рештою маси, дуже добре втискаючи, щоб маса була суцільна. Заложити зверху срібний папір, притиснути і покласти до холодильни принайменше день перед поданням. Подавати з хроновою підливою (1 горнятко готового хрону з оцтом вимішати з горнятком сметани).

Курятину можна заступити качкою, індичюю ногою або зайцем. Тоді смак буде дещо гостріший. Також можна дати дещо більше печінки.

ПОДЯКА

Замість подяки 63 Відділові СУА в Дітроїті, що надіслав мені святочний подарунок і привіт до В'єтнаму, складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і пересилаю привіт усім Союзникам, що пам'ятають про нас, вояків.

Орест Волошук
Квангнай, В'єтнам

Українська ВИШИВКА

ВИШИВАНІ СУКНІ

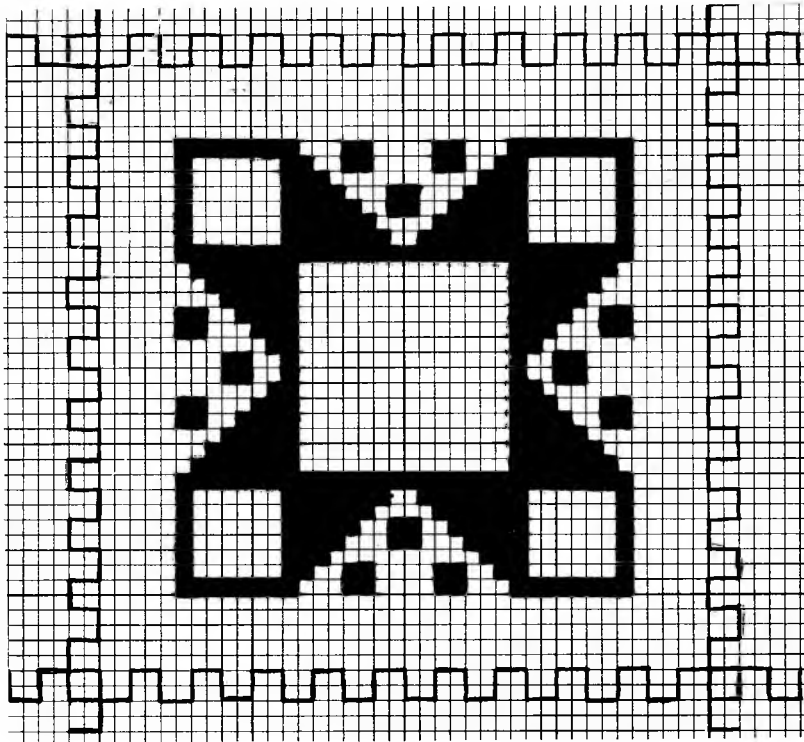
Ми вже реферували показ Київського Будинку Моди на ЕКСПО-67 в Монреалі. Це тоді верше київські мистці і модельєри виступили з колекцією, що не тільки презентувала моделі на високому рівні, але й старалась зачерпнути їх з багатой скарбниці нашого народного вбрання.

Вже давніш були спроби впровадити ці мотиви в сучасний міський побут. Проводили це жіночі організації в Галичині й Канаді у 30-тих роках. В Україні розвинули були виріб сорочок і блюзок у вишивальних артілях. Однак ця галузь народного мистецтва не розвивалась, а занепадала. Щойно тепер, коли треба було продемонструвати в Канаді дбання про народний побут України, приступили там до випрацювання моделей.

Подаємо низку молодечих суконок різного виконання. Дівчата, зображені на світліні, відкривали показ мод у Монреалі. Тому й цей модель у різних красках, дістав назву „Привіт із

Гладкі сукні „Привіт із України“, прикрашені вишивкою
Embroidered dresses were demonstrated at Expo '67

Взір до сукні ч. 1
Design for dress No. 1

України“. Його створили Валентина Григор'єва, Ольга Грискіна й Олена Цибенко.

Сукня „Привіт із України“

Крій цих моделей мало різниться від себе. Це гладкий, безрукавий туб, застібнутий ззаду на „блискавку“ (моделі 1—3). Тільки модель ч. 4, скроєний так само, має приточені рукави з того ж матеріялу.

Ч. 1. Сукня з зеленого тонкого вовняного матеріялу, прикрашена вишивкою плахового зразку. Білі рукави, вишиті вирізуванням ржавої краски.

Ч. 2. Сукня з білої вовни. Рукави з білого батисту, прикрашені червоною вишивкою.

Ч. 3. Сукня з чорного штучного шовку. Рукави з білого полотна, вишиті чорно-червоним узором.

Ч. 4. Сукня з жовтої легкої вовни з суцільними рукавами. Прикрашена гаптованим квітчастим орнаментом спереду і на дудах.

Плаховий взір

Взір до сукні ч. 1 виконаний настилуванням і хрестиками. До вишивання вжито ниток бежової краски.

- Ukrainian Woman -

Christmas Dishes

The customs and traditions of the Ukrainian people have their beginning in the pre-Christian agricultural era when our ancestors worshipped the Sun as god of the harvest and brought him sacrifices of grain and the fruits of the fields.

Elements of these ancient pagan beliefs are retained to this day in the Holy Night Supper (Sviata Vechera). Like the old family gatherings when sacrifices were made on the home fires, today's families gather at the traditional Supper table to partake of the fruits of the fields, gardens and orchards. It is believed that the spirits of the ancestors join the family at the table. The Supper-sacrifice is begun with the ritual dish — kutya, and is concluded with a compote of dried fruits — uzvar.

Christian beliefs have added a new meaning to the Holy Night Supper. It is begun with a prayer

and ends with the singing of carols in honor of the Christ Child's birth. But its basic elements — the traditional dishes and the ritual customs — have remained unchanged. Let us take a closer look at them.

Kutya has been called "God's food." It is made of cooked grain (wheat, millet, or barley). The dish has an honor place on the table, together with the uzvar, cooked ground poppy seeds and honey. At the beginning of the meal the head of the household offers the dish to each member of the family and greets them in the name of the Christ Child.

Baked bread also occupies a place of honor at the Supper table. It was made in various shapes in the different parts of Ukraine. Like kutya, the bread served as a symbol of the family's offering to the god of the harvest, and in Christian times it came to symbolize the Christ

Child. The bread remained on the table throughout the three days of the Christmas holy days.

One of the oldest Ukrainian dishes is varenyki. These tasty dough dumplings may be filled with cabbage, buckwheat, prunes, jams or poppy seeds. Although potato-filled varenyki have become increasingly popular they were rarely made for Christmas Eve suppers because the potato as a food was unknown to our ancestors and was therefore not included in the ritual dishes.

The same may be said of holubtsi (cabbage rolls). The popular rice and mushroom filling is a fairly recent innovation because rice was not grown in Ukraine and had to be imported. Originally, holubtsi were made of pickled cabbage leaves filled with buckwheat, millet or barley flavored with onions and mushrooms.

Similarly, borsch was not eaten on Christmas Eve in all regions of Ukraine. Cabbage and mushroom soups were just as popular, depending on what vegetable was more abundant in the region. However, borsch made with meat bones was always served on the first day of Christmas.

Because Christmas Eve falls on the last day of Advent, fish is the main dish of the Holy Night Supper. Whether it was one of the original ritual dishes in the pre-Christian era is unknown. However it has been included in Christmas Eve supper menus for many centuries, and is prepared in a variety of ways — aspic, baked, fried, or simmered with beans.

Dairy foods are forbidden on Christmas Eve, so oil was used in place of butter. The most widely used oil was made from hemp seed.

Many vegetable dishes were

NA NEBI ZIRKA

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

Luminous light is shining from heaven
Bespeaking Love Divine for Men,
Star of Salvation has now arisen:
Christ Child is born in Bethlehem,
To join the earth and heaven above —

Refrain:

Praise God,
Praise God, for Divine Love!

Bless us, Lord Jesus, with gift eternal,
Pour down your perfect love anew,
And all the power of Satan's evil
Won't separate our hearts from you!
Bless us this day from heaven above —

Refrain:

Praise God,
Praise God, for Divine Love!

UNWLA MEMBERS MEET WITH "WOMAN OF CONSCIENCE" AWARD WINNER

A special meeting designed to introduce this year's recipient of the "Woman of Conscience" Award was held in the Ukrainian Institute of America in New York City on October 18, 1968. The award is presented annually by the National Council of Women of the U.S.A. to the woman who, in the Council's opinion, makes the greatest contribution to furthering the cause of human rights in the society at large. This year, Mrs. Anastasia Volker, UNWLA vice president, was one of 20 women who received the award.

The meeting, which was co-sponsored by UNWLA Branches 32, 53, and 72 under the auspices of the Regional Councils of New York, was opened by Mrs. Rosalie Polche, UNWLA Branch 72 president. A biographical sketch of Mrs. Volker and her efforts on behalf of human rights was given by Mrs. Alexandra Riznyk, UNWLA Branch 53 president. Mrs. Lidia Burachynska greeted

served as well. The most popular of these were beans with mushrooms, dry peas flavored with oil and garlic, cooked beans, and simmered mushrooms.

Much baking was done for the Christmas holy days. Besides the Christmas bread, the housewives baked a variety of pastries which were eaten at Holy Night Supper and served to carolers. Because sugar cane was not harvested in Ukraine and honey was abundant, it was used as a sweetener. Medianyky (honey cakes) were the specialty of many a Ukrainian housewife. These, along with poppy seed cakes and rolls were especially popular with the youngsters.

Not all of us can follow the traditional Christmas menu, but we all want to partake of the spirit of the Holy Night suppers of our ancestors. Therefore, we are eager to understand the traditions of the Christmas ritual for they serve as a link with our ancestors of long ago.

Mrs. Volker on behalf of the UNWLA Executive Board and underscored the significance of the award for our organization. In turn, greetings were extended on behalf of the UNWLA Regional Councils of New York and Newark by Mrs. Olha Sonevychka, vice president, and Mrs. Irena Levycka, president. Mrs. Dorothy Lozowy, president of UNWLA Branch 32, presented Mrs. Volker with a small memento dated October 15, 1968.

The main speaker was Mrs. Anastasia Volker. She described her feelings upon receiving the award and noted that in the panel discussion on human rights she underscored the many contributions of the Ukrainian ethnic group to the multi-faceted community life of the United States.

The official program ended with a tea and informal discussion period.

BOOKS BY UKRAINIAN WOMEN AUTHORS 1962-1964

Woman and Child in the Modern System of Slavery — USSR. Published in Canada in 1962 by the Association of Former Soviet Political Prisoners, written by Martha Chyz — a post-Second World War immigrant to Canada.

In Ukraine Mrs. Chyz was a high school teacher, writer and women's page editor. She has an M.A. degree from the University of Montreal and is Assistant Librarian there at present.

The book is a factual account of life under Communism based on letters, eye-witness accounts, personal testimony, etc. The publication of this book was prompted by the apathy towards the threat of the Communist world domination and the lack of actual knowledge among free peoples of what life in the USSR is really like. The book is not entertaining nor is it easy reading but it should be given to every liberal who says "better red than dead."

A. Riznyk

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

Mrs. Anastasia Volker

MRS. DUSHNYCK IN THE ELECTIONS CAMPAIGN

The Women for Nixon-Agnew National Advisory Committee included top women from all walks of life. The Committee worked to mobilize the co-operation of women in the recent Presidential elections.

Among the outstanding women serving on this Committee from the State of New York was Mrs. Maria Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman. The press release issued by the committee stressed that she was instrumental in forming an ad hoc committee with a group of women from Central and Eastern European countries. It was also mentioned that she participated in issuing the Captive Nations Week Statement, co-sponsored by four women's groups.

A leader assumes that followers are working with him, not for him. He considers them partners in the work, and sees to it that they share in the rewards. A leader glorifies the team spirit.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Vital Issues Concern of GFWC Convention

By Mary Dushnyck

PART 3

Juniors and Youth

The Juniors, women under 35, of which there are over 100,000 in the GF, held their own conference prior to the formal opening of the GF Convention. Included was a discussion on "Where Lies Responsibility?" with panelists from the communications media participating. Also, the Juniors heard a report at the Tufts New England Medical Center on birth defects. The major project of the Juniors is their CARE program in the Philippines.

Of special interest to GF delegates was a youth panel on the "Campus Revolt" with four Boston College students as panelists. They said they were opposed to violent activists who "senselessly disrupt academic life" but they believed the so-called revolt had resulted in improved conditions for many students and more involvement in the community.

GFWC Resolutions

Before the vote on the resolutions, Mrs. Goode R. Cheatham, Treasurer, urged the GF delegates to return to their communities and ask their law enforcement officers what they should do to help restore respect and lawful order to our nation. The "Crime Crisis" resolution urged Congress to create a joint committee to investigate crime, and for GF clubs to join in examining the crime situation in their respective communities and examine resources available to alleviate and prevent crime and to initiate programs to combat crime. Other resolutions called for programs on drug abuse and for campus education on drug use; income tax deduction for tuition; flame retardant materials; regulations on use of stimulant and depressant drugs and marijuana; research into radiation for all types of electronic equipment; highway development and beautification; and on

trade in strategic materials as "there is reliable evidence that the Soviet Union and its satellites are furnishing a major portion of the weapons and supplies used against American men fighting in Vietnam; therefore" it is resolved, that the GFWC strongly opposes U. S. aid to Communist countries and calls for suspension of all trade in strategic material with those countries furnishing weapons and supplies to North Vietnam.

The GF Convention also reaffirmed the Fundamental Freedoms resolution passed in 1956, which now states that whereas we are living in a time when human freedom is suffering alarming reverses and whereas our freedoms are sources of inspiration to people in many lands, giving them strength and guidance in their efforts toward freedom, it is resolved that the GFWC declares its belief that in an era when fundamental human rights are being subjected to both overt and insidious attack, it is in a rekindled and vibrant faith in and the practice of the principles of freedom that the hope of the future lies; and it reiterates its devotion and strongly urges all Americans to reiterate their devotion to those ideals which have made this country a sanctuary of freedom, etc.

New GFWC Theme — Individual Involvement

Mrs. Walter Magee, who was elected GFWC president for the next two years, stated in her inaugural address that the theme of her administration would be "individual involvement," and special attention would be paid on getting women to vote in state, local and national elections. The Federation will continue to combat crime and drug abuse and to campaign for a clean environment; it will continue its CARE project to help feed the world's hungry and will seek vocational and trade schol-

arships for youngsters who are not college material.

The new president has served on every level in the Federation — from her local club to chairmanships and offices in the Greater Cleveland and Ohio Federation on through to the office of 1st Vice President and now President of the GFWC. Mrs. Magee, a warm and gentle person, has found joy and satisfaction in developing leadership in others. Mnohaya Lita, Pani President!

* * *

The UNWLA and the WFUWO through membership in the GFWC find a great source of inspiration from their mutual cooperation with the officers and leaders of the Federation and participation in its programs. We hope our members and readers will become increasingly aware of the vital role of the GFWC in the American community and of its vigilance for freedom for all mankind, and will be inspired to advance the worthy objectives of the GFWC in their own communities.

CULINARY TERMS

We are continuing the glossary of Ukrainian culinary terms, started in the November issue of OUR LIFE.

- Apple — яблучко
Apple cider — яблучний квас (сидр)
Apple pie — яблучний пиріг
Apricot — мореля, абрикоса
Arrack — арак. Strong alcoholic drink made from fermented grains
Artichoke (Fr.) — артишок, a thistlelike plant, the unopened flower bud of which is used for cooking.
Asparagus, veg. — спарг
Aspic — холодець
Avocado (Sp.), alligator pear — авокадо, алігаторова груша
Ammonia salt — амонякова сіль до печення

N. Ch.

РВГ

Несподіванка Улянки

Улянка має старших сестричку Дарусю та брата Олега, які вже ходять до школи. Вона чекає на них, коли повертаються додому і тоді разом їдять підвечірок.

Після того бавляться на дворі, але по вечері мусять усі сидіти в хаті. Олег і Даруся роблять задачі та нарікають на Улянку: — Не перешкождай нам, не бери олівців, не рухай моєї книжки. Іди геть, мала... Улянка плаче, а це ще гірше докучає старшим дітям. А вона ж тому не винна, що є найменшою в родині. Врешті мама кладе її спати, але вона не може відразу заснути. Старші ще говорять, сміються, нераз приходять гості.

Одного дня Даруся сказала малій сестричці:

— Знаєш, Улясю, ти йди чомно спати, бо ми мусимо щось зробити..

— Я також хочу з вами — почала вже кривити личко Уляна.

Даруся погладила її по головці: — Наперед Олько і я щось підготуємо, а за кілька днів ти нам допоможеш, добре? Це буде несподіванка!

І так кожного вечора, коли Улянка лягала спати, Олько і Даруся майстрували. Вони брали дерево, картон, кольоровий папір, фарби. Олег різав, прибавив і малював, а Даруся рисувала, ліпила, витинала. Ви певне дуже цікаві, що саме вони робили, правда? Улянка теж була цікава, але мусіла почекати. — Я також хочу помагати — просилася нераз.

— Ми вже скоро скінчимо — потішав її брат, — а тоді найважливішу працю зробиш ти.

Врешті одного дня все було готове. В кімнаті Олька було дуже тихо, тільки чути було, як Даруся щось шепотом говорила. Тоді відчинилися двері, старші діти ви-

несли дві коробки і положили їх на столик. Улянка прибігла і почала все роздивляти. Була там хатка, подібна до тієї, що Олько зробив для пташок, лиш без однієї стіни. У другій коробці було багато розмальованих фігурок. Олько розложив усе на столі і пояснював малій сестричці: — Незабаром будемо святкувати день народження Ісусика. Ми для тебе зробили вертеп, щоб поставити під ялинку. Хатка з дерева, це стайня, немов та, в якій народився Ісусик. А ті фігурки, це Мати Божя, св. Йосиф, три царі... — Ослик і коровця і верблюд — почала пізнавати Улянка.

— Їх усіх я зробила, сказала Даруся. — Тепер ти, Улясю, все гарно поукладай у вертепі.

Улянка взялася до роботи, а коли все було скінчене, то поклікала маму і тата. — Дивіться, що ми зробили, я також помагала, ми всі троє працювали! підскакувала з радості Улянка.

Мамі і татові вертеп дуже сподобався. Вони тішилися, що діти зробили щось спільно, хто що умів найкраще.

— На другий тиждень Різдво — сказав тато. — Так, це уродини Ісусика. Мені розказували Даруся й Олег. То добре мати старшого брата і сестру! Щаслива Улянка вместилася у мами на колінах й оповідала, як то три царі їхали до Вифлеему. — Тут є зірка, там один верблюд, а то ослик — показувала пальчиком на фігурки. — Я також робила Вертеп!

Г. Бойко

МОРОЗЕЦЬ

Морозець, морозець
Не щипай за щічки!
Теплі чобітки у нас,
Шапки й рукавички.

Морозець, морозець!
Плещемо в долоні.
У дівчаток і хлоп'ят
Носики червоні.

— Тут є зірка, там один верблюд, а то ослик!

Помічники св. Миколая

В одному місті жили собі пан і пані Дворські — були це вже старші люди. Мали вони великий дім і город. Добре було їм жити, коли б не сусіди. А то зараз поруч жила ціла громадка дітей — сиріток, яких татко згинув в автовій катастрофі. Було їх шестеро у віці від двох до десять літ. Вони були дуже нечемні, бо мамі самій було важко їх усіх припильнувати, навчити гарної поведінки.

Чому ж вони так дуже докучили і далися в знаки тим Дворським? А так — старші лазили через паркан у сусідський сад, потім виломали стару дошку і зробили діру крізь яку лазили й молодші. Вони толочили грядки з квітами й полуницями, рвали ягоди, моркву. То знов лазили по деревах, зривали недозрілі овочі, обїдалися ними, аж боліли їх животики. А пан Дворський ніколи не мав спокою — то сварив, то гнався за ними, то забивав діру в паркані. Нічого не помагало.

Одної осені вже було позимніло, коли Дворські сиділи ввечері в кімнаті якісь невеселі — нудьгували. От каже пан до пані: — Жаль, що наші сини псгинули на війні. Жили б вони тепер, то наш дім був би повний унуків. Був би гамір, сміх, співи. — Задумались сбудвое. — Щось дуже похолодніло — сказав пан і підійшов до календаря на стіні. — Не даром, та ж сьогодні вже на вечер'я, а завтра празник св. о. Миколая! А по хвилині: — На диво, мені минулої ночі приснився дивний сон. Сплю, а мені все здається, що я у крамниці вибираю дитячі черевики, а все пригадую: мені потрібно шість пар — шість — шість...

А пані на це: — Цікавий сон. А що я робила у цьому сні? — Ти моя дорога, плела дитячі светрики — і теж шість. Обидвое задумались. Потім пані каже: — Це на мою думку заклик, що ми повинні зробити якийсь добро цій шестерні сиріток-сусідів. Тож сам св. Миколай кличе нас собі до помочі.

— Що-о-о — видивився пан

Дворський — я маю робити якийсь добро тим гультаям, завадіякам? Тим, що мені спокою не дають? Ні, ніколи! — сердився...

Але добра пані Дворська якось упросила і після обїду сіли обидвое до авта, та й поїхали до крамниці. І чого вони там не накупили: черевиків, светерків, та іншого одягу. А всього по шість. До того ще й солодошів та іграшок.

А вдома якось так їм стало весело, такі раді.

— Ну каже пан Дворський — вже вечоріє, пора нам понести дарунки. Однак я не хотів би, щоб діти нас пізнали. Передягнімся за когось! Пан почепив собі сиві вуса і бороду, на голову взяв баранкову шапку, одягнув штани-шаравари. Ну, зовсім козарлюга! А пані вив'язала на голові хустку, мов лядина із села. А ще обидвое намазали собі обличчя білим і червоним і почіпляли якісь окуляри. Пішли з клунками, торбами і постукали до дверей сусідів. Увійшли — а там крик, гармідер, метушня.

— Слава Ісусу Христу! — гукнув голосно пан Дворський грубим голосом. І нагло все втихло. Мама підійшла до чужих: — Просимо, просимо гостей до хати, просимо сідати! А на це гості: — Ми подорожні. От змерзли, дозвольте погрітись. — І посідали на стільцях. Зчудовані діти дивляться — всі тихо... По хвилині дідусь каже: — Забагато нам тут дещо двигати і затяжко. От матусю — заберіть собі це все. То вам подарунок за те, що ми відпочили. Попрошались і пішли.

А на другий день, у сам празник св. о. Миколая, Дворських стрїнула дуже мила несподіванка. Прямували вони до гаражу, щоб поїхати до церкви, як із сусідніх дверей вийшла мама. За руку провадила двоє найменших дітей, а за ними гуртом підбігали старші. Та які ж вони чисті, гарні! І радісно гукають: — Добрийдень панові! Вітаємо паню! А в нас був Святий Миколай — вчора був, обдарував нас! — І мене, і мене! Гамір, радісний крик — а показу-

вання, а хвальба! Найменша дівчинка піднесла ніжку щоб показати новий черевинок — та й перекинулась у кучугуру снігу. З того всі сміялися. І далі діти горнулися до своїх сусідів. Всім стало так радісно, немов то ніколи нічого прикрого між ними не було.

— Гм — подумав пан Дворський — впевняють діти, що бачили св. Отця Миколая, а я ж на нього не подібний. Хто його знає? Святий може і з'явиться дітям, щоб переконатись чи ми, його помічники, добре справились... Яке це щастя принести комусь стільки радости...

Від того часу дещо змінилось. З весною пан Дворський вставив у свій паркан дверцятка, на те, щоб діти сусідки могли коли захочуть приходити до своїх добродіїв у сад або в хату.

ПОДАРУНКИ ЧЕМНІЙ ДОНІ

Свята жде чемненька доня.
Міцно стиснула долоні,
на колінця доня стала,
до Святого промовляла:
„Я вже, Отче Миколаю,
про горобчиків подбаю,
кину їм насіння жменьку.
Нашу кишеньку маленьку
напою і нагодую.
І сама не вередую:
з'їм усе, що дасть матуся,
потім Бозі помолюся.
Бути чемною я хочу,
і не буду пустувати,
щоб від Тебе, Добрий Отче,
подаруночок дістати.“

А на ранок — два пакунки.
Два пакунки прямо в ліжку.
А в пакунках подарунки:
ляля, м'яч і гарна книжка.

Л. Гайдай

Який чистий сніг!

ЧЕТВЕРТИЙ АКТ

Та сама обстановка. Катруся пересуває меблі в частині вітальні з місця на місце і спостерігає ефект.

КАТРУСЯ (до себе): Вже все попередньо вичувала... Боже, мій Боже, і поки воно так буде?!

На порозі дверей праворуч стає Іван, у зимовому пальті, з капелюхом у руках.

.. **ІВАН**: Катрусю!

КАТРУСЯ: Пан маляр! Господи Боже! Ой, пане маляр, пане маляр, і як ви могли нас так лишити?!

ІВАН: Я мусів виїхати, Катрусю, ви знаєте: пані не хотіла мене тут бачити.

КАТРУСЯ: Та знаю, знаю! Пані й тепер не хоче нікого бачити на очі. Але, тут треба якоїсь помочі, хоч би пані й гнівалася. Пані не можна так лишити!

ІВАН: А що з сестрою пані?

КАТРУСЯ: Виїхала, тиждень тому, але ще має приїхати.

ІВАН: Чи... чи пані не читає листів?

КАТРУСЯ: Та куди там пані до листів! Перше, як була тут пані Наталя, то читала й відповідала на деякі. А тепер от, ціла їх копиця лежить на столі. (Показує на низький стіл, закиданий поштою).

ІВАН: І телефоном не можна до вас добитися. (Розглядається по кімнаті): Де подівся телефон?

КАТРУСЯ: З телефоном то була ціла історія! Тоді... по всьому, пані ходила по кімнатах і повторяла: „То через телефон! То все через той телефон!“ А потому закликала компанію і казала позабирати телефони.

ІВАН: Чи пані виходить?

КАТРУСЯ: Пан маляр питає: на вулицю? Пані не сходить уже навіть згори. От, я так тут усе попереднювала, бо чекаю, що одного дня вона зійде, то не хочу, щоб їй пригадувалося давне. Але — де там! Ходить, ходить по кімнаті, а вниз не зійде! Чуєте? Чуєте ті кроки? Я вже не годна того слухати!

ІВАН: Як ви думаєте, Катрусю, чи пані схотіла б мене бачити?

КАТРУСЯ: Ой, боюся, пане маляр,

що... ні. Раз я чула, як пані Наталя сказала щось про вас...

ІВАН (напружено, але стримано): І що сталося?

КАТРУСЯ: Пані відповіла так гостро, як ще ніколи: „Не говори мені більше про Івана! Прошу тебе, раз на завжди!“

ІВАН: Так... Ну, добре, Катрусю, я вже піду. Але, я залишу вам свою адресу і телефон. Якщо б тут щось недобре сталося...

КАТРУСЯ: Що ще гірше може трапитися, як уже сталося?! Ви не пізнали б нашої пані. (Пхивькає).

ІВАН: Коли ви сподіваєтеся назад сестри пані?

КАТРУСЯ: Кожної хвилини вона може над'їхати. Вона намовляє пані на Каліфорнію, але пані не хоче про це навіть чути.

ІВАН: Добре. Я напишу їй сюди листа, вивідаю про все. А тоді побачимо, що буде можна зробити. І я вам таки залишу телефон і адресу. (Виймає блокнот, пише, видирає картку, подає Катрусю): Ну, будьте здорові, Катрусю! І держіться! Пам'ятайте, що на вас лежить тепер великий обов'язок: допомогти пані перебути той найважчий час. (Збирається виходити).

КАТРУСЯ: Пане маляр!

КАТРУСЯ (мнучись): Я хотіла вас щось спитати, але не знаю, як зачати. Бо я, хоч проста жінка, але розумію дещо.

ІВАН (серйозним тоном): Ви розумна жінка, Катрусю, і напевне не спитаєте нічого непотрібного.

КАТРУСЯ: О, ви вже мене знеохотили! Бо те, що я хочу вас спитати, напевне видасться вам дурне.

ІВАН: Ну, говоріть уже, Катрусю! В чому справа?

КАТРУСЯ: Я... я нераз думаю над тим, чи то добре, що пані про ніщо не знає. Пані так побивається, бо їй здається, що пан доктор... що пан доктор був святий.

ІВАН: І нехай їй здається! Не смійте ніколи казати пані про... про те, що ви собі видумали. Ніколи, Катрусю, розумієте? Ніколи! Нам часом

приходять у голову різні підозріння, а на ділі воно зовсім не так.

КАТРУСЯ: Як би ви знали все, що я знаю, то напевне так не говорили б.

ІВАН: Все одно, Катрусю, все одно! Не завдавайте пані своїми... своїми здогадами, чи чим там — ще одного удару. Ви не хочете ж її добити, правда?

КАТРУСЯ: Добре, пане маляр, добре. Нехай буде по-вашому. Нехай пані мучиться вже до смерти думкою, що то все її вина!

ІВАН: З часом пані зрозуміє, що тут не було нічиєї вини. Сталося нещастя — і все. Але, до того треба часу. Пам'ятайте, Катрусю: треба лишити пані час і спокій. А тепер, я вже піду. Бувайте здорові, Катрусю! Я скоро дам про себе знати. (Іде поволі до дверей, виходить).

КАТРУСЯ: Бувайте й ви здорові, пане маляр! (Зідхає, витирає ганчіркою від пилу ніс, береться далі прибирати).

На порозі праворуч стає Олена, в чорному.

ОЛЕНА: Катрусю, хто тут був?

КАТРУСЯ (кинулася від несподіванки взад): Пані! Пані моя прийшла!

ОЛЕНА: Я питаю вас, Катрусю, хто тут був?

КАТРУСЯ: А хто міг бути, як я дістала наказ нікого не впускати?

ОЛЕНА: Я чула тут голоси.

КАТРУСЯ: Нехай пані самі подумують: хто міг бути, як я нікого не впустила?

ОЛЕНА: Катрусю! Не говоріть зі мною, як з дитиною! Я вас питаю: з ким ви розмовляли?

КАТРУСЯ: А з тим, прошу пані, хто може прийти сюди сам. Хто має ключі від тої хати і має право тут бути. Панів брат. Той, що більше журиться вами, як ваша рідна сестра.

ОЛЕНА: Ви знаєте, що ви мали держати двері на ланцюжку!

КАТРУСЯ: Ой, прошу пані, того вже забагато! То той бідний маляр забороняє мені сказати вам правду, аби вас не вразити, а ви говорите про нього, як про якогось злодія!

ОЛЕНА (підходить ближче до Ка-

трусі, дивиться на неї пильно): Яку правду? Про що ви говорите?!

КАТРУСЯ: А про те, що я не повинна вам казати, сама знаю, а такі скажу: бо, як дивлюся, як ви змарніли, як по ночах плачете і побиваєтеся, що то все ваша вина, то я вже довше не хочу мовчати!

ОЛЕНА (машинально сіла на крісло): Про що ви не можете довше мовчати?

КАТРУСЯ: Про те, що пан доктор не був такий святий, як пані здається. Пана доктора пані все одно не допильнувала б. То пан доктор сам вислав мене наніч, щоби тут, у пані власній хаті...

ОЛЕНА (закрила лице руками): Боже, мій Боже! Що вона говорить!..

КАТРУСЯ: Говорю, як на святій сповіді. Бо мені вас жаль. Бо хочу, щоб ви ще жили, а не мучилися. Перед вами ще життя!

На порозі ліворуч стає Іван. Він не бачить Олени.

ІВАН: Катрусю, я ще вернувся, щоб спитати: чи тут не треба грошей?

КАТРУСЯ (відступила від фотеля, показує рухом голови на Олену): То ви вже самі спитайте! (Вибігає дверима на кухню).

ІВАН: О!.. (відступає назад до дверей).

ОЛЕНА (відкрила лице): Підожди!
ІВАН (наближається поволі, з капелюхом у руках): Ти хотіла чогось від мене, Оленко?

ОЛЕНА: Ти... ти також знав про... все?

ІВАН: Я не знаю, про що ти питаєш?

ОЛЕНА: О, ти не скажеш! Ти не Катруся! Ти мовчав і мовчатимеш! (закрила лице, вибухнула плачем).

ІВАН (похилив голову): Я, Оленко, маляр, який не знає багато про життя. (Мовчанка. Потім Іван, сідаючи на близьке кріселко): Я мав виставку в Нью Йорку, Оленко, мав деякий успіх. Навіть — дещо продав і тепер зможу спокійно малювати...

Мовчанка. Оленине ридання стихає, вона сидить непорушно.

ІВАН: У світі йдуть великі події. І в Україні повіяло вітром.

Мовчанка.

ІВАН: Добре. Я буду говорити з тобою про ці справи, хоч і не хотів. Може так краще. Ти — письменниця. Ти не смієш думати схемами.

ОЛЕНА (відкрила лице): Схемами? Якими схемами?

ІВАН: Так, Оленко, ти думаєш те-

пер схематично. А людина не є схемою. Навіть людина з таким схематичним життям, як його хотів мати Остап.

ОЛЕНА: Ти хочеш сказати, що нема ніяких моральних зобов'язань і меж?

ІВАН: Ні, я не хочу цього сказати. Я тільки знаю, що всі ми є ареною боротьби... назв'їм це: ясного й темного. Земного й божественного. Того вічного в нас, що змагає до вічності поза нами.

ОЛЕНА: Це — велика ілюзія людства, каже Кам'ю. Ніщо у всесвіті не відповідає закладеній у людині тузі до вічності.

ІВАН: І він, все ж, шукає виходу: патос цієї трагедії — підносить людину понад її людські межі.

ОЛЕНА: Тому, він казав, не треба кінчати самогубством, але потім сам покінчив ним.

ІВАН: Бачиш, яка заплутаність, протирічність? Це тому, що він — вихованець позитивізму, який шукає відповіді самим розумом. А що ми можемо відкрити самим розумом у духовому світі, коли навіть у фізичному ми відкрили, що все — релятивне?..

ОЛЕНА: Ти заступився у метафізику, що не каже мені нічого, саме тепер.

ІВАН: А саме тепер ця „метафізика“ могла б сказати тобі все: ніяка хвилина упадку не може позбавити людину любові — людської чи Божої. Любові, що є рушійною силою всього життя.

ОЛЕНА: Усе, що ти кажеш — для мене теорія, воно не має значення у зіткненні з реальним життям. Ти не можеш зрозуміти, бо ти — не пережив...

ІВАН: Я, Оленко, пережив дуже страшно: я спричинив смерть людини. Просто таки — казав їй підняти на себе руку.

Олена дивиться на Івана мовчки, вся напружена.

ІВАН: Вона не була легкою дівчиною. Зріла, розумна. Ми пережили разом пекло Парижа у війні. А потім — я не міг. Я мусів піти геть від того міста, від французького міщанства, від неї. Вона погрожувала, що вб'є себе. Я не слухав. І вона вбила.

ОЛЕНА: О!..

ІВАН: Людина не є схемою, Оленко. І не є монолітом. Але, вона мусить змагати до доброго, до прекрасного. Яке щастя, коли вона може — хоч частково — висловити, передати це

в мистецтві, у картинах, у музиці, в літературі.

ОЛЕНА: Коли б я не почувала себе такою пригніченою, я мусіла б усміхнутися: ти, наче б, знову хочеш вмовляти в мене літературне покликання?

ІВАН: Ні, не вмовляти. Тільки — ти знову мусиш побачити навколо себе світ. А тоді, все повернеться назад. (Хвилина мовчання): Ти бачила той сніг, що випав уночі?

ОЛЕНА: Сніг?

ІВАН: Так, Оленко, сніг! І його так багато, що він не тане. Усе в снігу — будинки, дерева, навіть ліхтарі. Ходи, подивися! (Іван підводиться, за ним поволі піднімається Олена, вони йдуть до вікна вглибину. Іван відкриває завісу).

ОЛЕНА: Який сніг! (Дуже поволі, з пригиском): Який чистий сніг!

Іван і Олена мовчки дивляться у вікно.

Поволі опадає завіса.

ГУРТКИ КНИГОЛЮБІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Гуртки Книголюбів у нашому місті вже розпочали свою роботу. У жовтні відбулась зустріч Гуртка ім. Натали Королеви, що його очолює п-ні Марія Харина. Намічено до обговорення життєпис Константини Малицької п. н. „Виховниця поколінь“. Милою несподіванкою тієї Зустрічі була участь п-ні Софії Дорошенко та поетки Міри Гармаш, що були співробітницями та ученицями цієї визначної вчительки. П-ні Дорошенко відчитала спогад про неї, а Міра Гармаш виголосила вірш, їй присвячений.

Гурток Книголюбів, що діє під проводом п-ні Ірини Медухи, присвятив свою першу зустріч книжці В'ячеслава Чорновола „Лихо з розуму“. П-ні Зеновія Терлецька зладила короткий огляд книжки, а потім присутні висловлювались до того. У Зустрічі взяла участь п-ні Наталя Чапленко, культ.-освітня референтка Гол. Управи і п-ні Анна Забродська, культ.-освітня референтка Окр. Ради СУА.

ВЖЕ Є В ПРОДАЖІ

Пам'яткова Книга XV. Конвенції СУА

Ціна 2.00 дол.

Можна замовляти
в Централі СУА

Зміст ХХV річника:

ВИХОВНИЦТВО		ч.	ст.			ч.	ст.			ч.	ст.
А. Богачевська: Ніч під Івана Купала	7	8	М. З. Одежинська: Життя ви-магає змін	2	6	— Прибрана матуся	10	30			
І. В. П.: Січневі гутірки	1	4	Один із хлопців: Інакший по-гляд	8	10	— Помічники св. Миколая ...	11	28	М. Ч.: Веселка	4	23
І. Винницька: Діти і Свят-Вечір	10	8	Одна з дівчат: Погляньмо з ін-шого боку	11	4	Г. Чернобицька: Хлопчик у			парку	1	14
Великодні гри	4	4	Т. Савицька: Молоді треба йти			— Сіра білка	2	23	— Ладусеньки-ладі	3	23
О. Грабовенська: Зелені Свята	5	8	назустріч	4	8	— Не можна в калюжу	4	23	— Молитва	8	14
— Золотий Листопад	9	8	Х. Стасів: Чому воно так? ...	6	10	ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО					
О. Климишин: Наша писанка .	3	6	Уна: Різдвяний лист	11	7	Л. Б.: Чергування страв	11	21	І. Кашубинська: Свята в жов-		
М. З. Одежинська: Станьмо на			М. Ярош: Засадничі думки	10	10	тні	9	22	— Дрібне печиво	10	22
сторожі	2	4	ДИТЯЧА СТОРІНКА								
І. Пеленська: Наше заключне			А. Байрак: Оля і русалка Рая	7	22	— На фармі	6	22	— На перший день свят	11	22
слово	7	8	— Дощику, припусти	9	20	— Подарунки чемній доні ...	11	28	І. Левицька: Страви з мозку .	7	16
— Найкраща допомога	11	8	— Загубила голку Ніна	10	30	— Горобець Ці-цір	6	22	С. П.: Китиця квітів	4	15
Я. М. Телепко: 13 — вік нових			— Морозець	11	27	А. Сивуляк: Час на салати ...	6	16	С. Стечишин: При відкритому		
проблем!	6	8	Л. Гадай: Не ввіймав зайче-			вогні	5	15	З. Терлецька: М'ясино на свята	2	16
Л. Храплива: Дитяча книжка..	8	3	нятя	2	23	— Впроваджуймо лакоминки	5	16	— Баранина	8	20
— Бо ми його любимо... ..	9	7	— Доглядаю лялю	6	22	І. Ткачук: Вживаймо більше			городини	4	16
РОЗМОВА З МАМОЮ											
Н. Лукіянович: Заправа до			— Ми б хотіли	7	22	П. Чижик: Український борщ	10	22			
пльвання	2	4	— Дайко: Перший човен ...	5	22	ЖІНОЧИЙ РУХ, ГРОМАДСЬКІ					
Мирослава: Чужомовні книжки	1	4	— Горобець Ці-цір	6	22	ПРОБЛЕМИ					
М. З. О.: Марійський місяць ..	5	8	Р. В. Г.: Веселі зайченята ...	5	23	Л. Бурачинська: Жіноча Сесія			СКВУ	1	3
Роксоляна: Народний стрій ...	4	4	— Несподіванка Улянки	11	27	Використаймо роковини	3	1	Голос Рідної Землі	2	1
— У товаристві молодих	6	8	Є. Долінова: Мені п'ять років	6	23	Два струмені	7	1	Зацвів „ломикамінь“	5	1
— Про „Галовин“	9	8	Зайчику, зайчику	3	23	Знайдемо порозуміння	4	1	О. К.: Прошу його розстріля-		
— Різдвяні звичаї для дітей..	10	8	Н. Забла: Гой-да!	5	23	ти!	3	3	І. Л.: До 50-ліття большець-		
ВИШИВКИ											
Завіска настінна	2	17	— Осінь	10	30	кої революції	2	3	На переломі нового року	1	1
Завіски	8	21	М. Коцюбинський: Івасик та			Перший Листопада у Львові..	10	1	Різні форми спротиву	9	1
Зимовий плащ	9	23	Тарасик	6	23	Рушійні сили	8	1	Успіх зв'язків СУА	6	1
Подушка	6	17	П. Кізко: Зайчик	1	14	НАРИСИ, НОВЕЛІ, ОПОВІДАННЯ,					
Скатертина	10	23	— Хведько	3	23	П'ЕСИ					
Сукні з вишивкою .. ч. 1, ст.			— Лев і миша	10	29	Н. Войновська: Дзвін „Кири-			ло“	10	5
21, ч. 5, ст. 17	11	23	Кіт Васько, дитяча гра	10	29	Є. Єнджеевіч: Шевченко в Я-			готині	3	7
Сукні вечірні	7	17	І. Кульська: Синичка	4	23	Л. Лисак: Міраж	9	5	Я. Острук: Пшевніця	2	7
Суконки дитячі	3	17	— Оса і бджола	8	13	— Моя перша зустріч	2	9	С. Парфанович: Оркестра на		
ГІГІЄНА І ЗДОРОВ'Я											
Д-р О. Берест: Що треба зна-			— Дощик	8	14	Рокеті	4	7	І. Сенченко: Борщ для поезії	1	7
ти про наркозу	7	15	Д. Лагода: Лялині пригоди ..	9	29	М. Струтинська: Який чистий			сніг!	11	29
Є. Казимира: Недуга, за яку			М. Липецька: Маленький Олесь	9	29	ч. 8, ст. 39, ч. 9,			Уна: Поворотна хвиля	5	5
треба обвинувачувати бать-			О. Литвин: Кульбаба	8	14	ст. 31, ч. 10, ст. 31			Є. Ярошинська: Липа на межі	7	5
ків	1	19	— Казочка про двері	2	22	НАРОДНЄ МИСТЕЦТВО,					
Косметичка: Маски під весну	2	18	О. Лятуринська: Кіт і горобець	10	30	ЕТНОГРАФІЯ					
— Загроза веснянок	4	18	Хр. М.: Моя мама	5	22	Л. Б.: Великодні взаємини ...	4	2	К. Ластівка: Кольористика у-		
— Боріємось із зморщинами ..	8	22	С. Мартинець: Андрійкове			країнських вишивок	6	3	Порадник: Стрій із Закарпаття	2	18
Лікарка: Поганий апетит	9	21	Свячене	4	22	— Чому косоворотка?	5	18			
Петро Чижик: Харчування і			Ю. Мельник: У нас були ко-								
зайва вага	3	15	лядники	1	13						
— Правильне харчування ...	6	15	— Тиміш огородник	7	23						
— Соняшне опалювання	7	18	— Подорож Христі	9	30						
Є. Янківська: Масне волосся..	3	18	З. П.: Котику, де ти бував?...	1	14						
ГОРОДНИЦТВО											
Р. Коцик: Низькі чи високі			М. Познанська: Моя киця ...	3	23						
дерева?	2	15	— Правда ж, мамо!	10	29						
— Хвороба троянд	3	18	А. Романович: Як Мартуся зу-								
— Кохія	5	18	стрічала весну	3	22						
— Чим закрити?	8	19	М. Федорович: Я вмію підпи-								
Порадник: Хвора яблунка	1	22	сатись	2	22						
— Що робити з гарденією? ..	6	18	— Відважний хлопчик	3	22						
— Коріння фікусу	11	21	— У бабусі	3	23						
ГУТІРКИ, ДИСКУСІЇ											
Н. Даниленко: Добрий фунда-			— Чудові квітки	8	14						
мент	5	10	— Наш город	9	29						
І. Коваль: Трудна ситуація ..	3	4	— Я татів помічник	9	30						
Коляда	10	8	— Андрійкові гостинці	10	29						
			О. Цегельська: Шкільні това-								
			риччя	2	23						
			— Сорока-білобока	4	23						
			— Як Лесик дізнався правди	8	13						

	ч.	ст.
— Чи змінювати кольори? ..	6	18
Н. Чапленко: Різдвяні страви ..	11	2
НОВІ КНИЖКИ		
І. Багряний: Людина біжить над прірвою ..	6	4
Т. Білецька: Квітка щастя ..	5	8
Відродження на чужині ..	5	4
О. Воропай: Звичаї нашого народу ..	4	6
Д-р М. Гуцуляк: Українець — співворець кордонів ..	8	6
М. Дейко: Рідний Край ..	3	4
Для Бога, Церкви і Народу ..	1	6
О. Кімлінська-Ташон: Рік у житті укр. жінки ..	4	6
А. Коссовська: Бабине літо ..	2	6
К. Кононенко: Україна і Росія ..	6	4
М. Кошобинський: Ялинка ..	3	4
В. Куліш: Слово про будинок Слово ..	9	4
Кузня юних душ ..	3	4
Ля Нювель Вакве Літтераре ..	11	4
Д-р Л. Луців: Ольга Кобилянська ..	11	4
Ми і наші діти ..	4	4
О. Неприцький-Грановський: Сни зруйнованого замку ..	5	4
Новацький табір ..	9	8
М. Остромира: Над бистрим Черемошем ..	4	6
Я. Острук: Хуртовина гряде ..	2	6
С. Пауш: Научка ..	9	4
М. Погідний: Ілля Муромець ..	1	4
Л. Полтава: Малий індіанин ..	7	8
В. Радзикович: Ніч проминула ..	6	8
І. Розгін: Валентина Радзімовська ..	8	6
Ю. Тис: „К 7“ ..	2	6
Л. Храплива: Чародійне авто ..	3	6
Шляхом праці й жертвенности ..	9	4
В. Янів: Кардинал Йосиф Сліпий ..	1	6
ПОЕЗІЯ		
М. Вінграновський: І є наред... ..	8	1
Л. Костенко: * ..	9	1
О. Лятурицька: * ..	1	1
Є. Маланюк: Тарас Шевченко ..	3	1
Л. Мурович: Виноградні грона ..	4	1
— Пісня пшеничних колосків ..	7	1
В. Симоненко: Україні ..	2	1
М. Тарнавська: Мандрівка з книжкою ..	11	8
Л. Храплива: Мати жде ..	10	1
П. Филипович: Заклинаю вітер і хмари ..	6	1
М. Ч.: Зелені Свята ..	5	1
І. Шуварська: Квітна неділя ..	4	1
ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ		
Параскева Багринівська ..	8	12
Анна Башуцька ..	5	12
Ольга Безкровна ..	11	12
Анна Білоус ..	4	12
Анна Винник ..	5	12
Катерина Габрівська ..	2	12
Ксея Данилевич ..	1	12
Єва Корпало ..	5	12
Катерина Кошоловська ..	9	12
Анна Маленчак ..	8	12
Анна Марцинюк ..	2	12
Наталія Матусяк ..	4	12
Марія Машталір ..	9	12
Марія Мельник ... ч. 6, ст. 12,	10	25

	ч.	ст.
Наталія Мохнацька ..	9	12
Марія Надбережна ..	2	12
Михайлина Остап ..	8	12
Марія Ракоча ..	3	12
Катерина Савка ..	9	12
Євгенія Санківська ..	10	25
Анна Сірко ..	4	12
Ольга Фацієвич ..	3	12
Марія Федчишин ..	8	12
Петро Чижик ..	4	12
Стефанія Чорпіта ..	1	12
Марія Яримович ..	7	12
Марія Юркевич ..	3	5

ПОСТАТІ

О. Ашер: У розшуках скарбів поезії ..	3	9
Д. Бойчук: Софія Олесницька ..	7	11
О. Борушенко: При досліді нашого поселення ..	1	9
Л. Б.: Пам'яті Марії Мартиник — У політичній роботі ..	2	5
— У розмові з ученою ..	4	9
— Нова постать ..	5	9
Л. Бурачинська: Одна з подвижниць ..	6	9
Л. Буря: У Міжнар. Році Прав Людини ..	7	3
— Наша молода гостя ..	7	9
— Л. Борушенко-Моро ..	8	9
— Є. Турянська ..	10	9
— У праці над перекладами ..	10	9
Оля Гнатейко ..	11	9
О. Залізник: Думки над домо-виною ..	3	5
Д-р Олександра Ільків ..	1	10
І. Кейван: О. Сахновська ..	5	3
Д-р Олександра Копач ..	3	10
Д-р Лариса Сас-Погорецька ..	2	10
Д-р Анна Сороханюк-Боднар ..	1	10
Марія Фединська-Білозор ..	2	11
Н. Чапленко: Вилетіла з мист. гнізда ..	10	11
П. Щуровська: Із думок диригентки ..	9	9

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ ГОЛОВНА УПРАВА СУА

Л. Б.: В оселі „Вознесення“ ..	1	5
— Свят-Вечірні традиції ..	10	21
Відзначення нашої містогосподи ..	11	11
Н. Даниленко: Молода членка СУА ..	9	3
Жалобне засідання Ред. Коле-гії ..	1	6
Жіноча Сесія СКВУ ..	1	28
Зустрічі з Іх Блаженством ..	8	5
Д-р Л. Кодельська: Програма Молодечих Відділів ..	10	3
Конвенційний Комітет ..	8	11
І. Левицька: Наші організаційні завдання ..	10	3
О. Лотоцька: Бюро Суп. Опіки ..	2	2
Перед нашим З'їздом ..	5	2
По Конвенції СУА ч. 8, ст. 28 ..	9	14
С. Пунікар: Нова культурна станиця ..	1	2
— Слово голови ..	8	2
І. Рожанковська: Наше планування ..	9	2
Розваги Конвенції ..	6	2
Н. Чапленко: Наші народні звичаї ..	3	2

	ч.	ст.
ОКРУЖНІ РАДИ		
Округа Дітройту:		
Конференція голов Відділів	3	25
Округний З'їзд ..	3	25
Зустріч із Іх Блаженством ..	9	11
Округа Клівленду:		
Конференція голов Відділів ..	8	33
Округа Нью Йорку:		
Округний З'їзд ..	6	26
Вітання Кардинала ..	10	13
Маніфестаційна прогулянка ..	10	14
Округа Рочестеру:		
Округний З'їзд ..	1	30
Конференція голов Відділів ..	8	35
Зустріч із Іх Блаженством ..	9	11
Округа Філадельфії:		
Конференція Вих. Референ-ток ..	1	29
Участь у мист. виставці ...	1	30
Роківини Державности ..	2	25
Округний З'їзд ..	4	25
Зустріч із професіоналіст-ками ..	5	25
Конференція голов Відділів ..	7	25
Зустріч із Іх Блаженством ..	9	11
Виставка Дитячої Творчо-сти ..	10	14
Маніфестація Солідарности ..	11	14
Округа Шикаго:		
Бюро Суспільної Опіки ...	5	11
Округний З'їзд ..	6	25
Зустріч із Іх Блаженством ..	9	11
Привітання Гол. Управи ..	9	17

ВІДДІЛИ

1 Відділ ч. 2, ст. 26, ч. 4, ст. 27, ч. 5, ст. 26, ч. 6, ст. 27 ..	8	35
2 Відділ .. ч. 4, ст. 27, ..	8	35
3 Відділ .. ч. 3, ст. 26, ..	5	26
4 Відділ ..	5	26
7 Відділ ..	3	26
8 Відділ .. ч. 5, ст. 27, ..	7	26
9 Відділ .. ч. 10, ст. 16, ..	11	16
10 Відділ .. ч. 2, ст. 26, ..	5	27
11 Відділ .. ч. 1, ст. 30, ..	4	28
12 Відділ ч. 1, ст. 31, ч. 6, ст. 11 ..	6	28
13 Відділ ..	2	26
16 Відділ ч. 1, ст. 32, ч. 2, ст. 27, ч. 7, ст. 27 ..	8	35
17 Відділ ч. 3, ст. 26, ч. 5, ст. 28 ..	7	27
21 Відділ ..	3	27
22 Відділ ..	7	27
23 Відділ ч. 2, ст. 27, ч. 3, ст. 27, ч. 5, ст. 28 ..	10	16
24 Відділ ч. 1, ст. 33, ..	5	28
25 Відділ ч. 3, ст. 27, ..	7	28
26 Відділ ч. 3, ст. 28, ч. 4, ст. 28, ч. 7, ст. 28 ..	9	17
27 Відділ ч. 10, ст. 16, ..	11	16
28 Відділ ч. 1, ст. 33, ч. 4, ст. 29, ч. 8, ст. 36 ..	10	17
29 Відділ ..	5	28
31 Відділ ч. 4, ст. 29, ч. 5, ст. 29 ..	8	36
33 Відділ ..	7	28
34 Відділ ..	2	27
35 Відділ ч. 1, ст. 33, ч. 7, ст. 29 ..	10	17
37 Відділ ..	6	28
41 Відділ ч. 1, ст. 33, ..	7	29

	ч.	ст.
42 Відділ	ч. 7,	ст. 29,
43 Відділ	ч. 2,	ст. 27, ч. 6,
44 Відділ		ст. 28
45 Відділ	ч. 1,	ст. 34,
46 Відділ		ст. 34
47 Відділ	ч. 6,	ст. 28, ч. 7,
48 Відділ	ч. 8,	ст. 36
49 Відділ	ч. 1,	ст. 35, ч. 3,
51 Відділ		ст. 28
54 Відділ	ч. 2,	ст. 28, ч. 3,
55 Відділ		ст. 29
56 Відділ	ч. 2,	ст. 29, ч. 5,
57 Відділ		ст. 30
59 Відділ	ч. 1,	ст. 35,
62 Відділ		ст. 35
63 Відділ	ч. 5,	ст. 30,
64 Відділ	ч. 1,	ст. 36,
65 Відділ		ст. 36
66 Відділ	ч. 5,	ст. 30,
67 Відділ		ст. 30
68 Відділ	ч. 4,	ст. 30,
69 Відділ		ст. 30
70 Відділ		ст. 30
71 Відділ	ч. 3,	ст. 30,
73 Відділ	ч. 1,	ст. 37,
74 Відділ		ст. 37
75 Відділ		ст. 37
76 Відділ	ч. 2,	ст. 29,
77 Відділ		ст. 29
78 Відділ	ч. 1,	ст. 37,
79 Відділ		ст. 37
81 Відділ		ст. 37
82 Відділ	ч. 1,	ст. 38, ч. 2,
83 Відділ	ч. 5,	ст. 30
83 Відділ	ч. 4,	ст. 31
86 Відділ	ч. 8,	ст. 38,
88 Відділ	ч. 7,	ст. 32,
89 Відділ	ч. 3,	обг.,
91 Відділ	ч. 3,	обг., ч. 4,
92 Відділ	ч. 4,	ст. 11
93 Відділ	ч. 2,	ст. 30,
97 Відділ		ст. 30
99 Відділ		ст. 30

РЕПОРТАЖІ, СПОГАДИ

Ю. і К. Ілюк: Із спогадів про вчительку	7	7
Л. Колєнська: Безупинний буревій	6	5
Ю. Колєсар: Коляда в Бачці ..	11	5
І. К.: З Дому Неволі	ч. 5,	ст. 7
Г. Лашєнко: Марія Павлівна Юркевич	ч. 5,	ст. 31
Т. Лихолай: По землі Місіонес ..	2	31
У. Любєвич: Десять надходила весна	4	5
— Історія корсетки	8	7
Н. М.: Все знаємо, все чуємо... ..	4	6
В. Мушинська: Волинь незабутня	8	6
У. С.: На концерт із стежками Культури	10	7

ПРИПИСИ

Городина		
Горох колочений	4	16
Картопля печена у сметані ...	4	16
Квітна капуста смажена	3	18
Квітна капуста смажена	4	16
Квітна капуста на грецький		

Увага! Виховні референтки!

Об'єднання Працівників Дитячої Літератури проголосило акцію ДОБРО-ДУШКА-ЧИТАНЧИКА. Це є добровільна пожертва на висилку дитячих книжечок до далеких країн низької валюти, як Бразилія, Аргентина, Бельгія, Франція. Наша дівчора в тих країнах теж чекає і прагне дитячої книжки! Допоможіть своїм датком на ОПДЛ вислати її!

	ч.	ст.
лад	4	16
Салата з капусти	3	18
Салата римська	6	16
Салата мішана	6	16
Салата з огірків	6	16
Салата з зеленого перцю	6	16
Салата з каччків	6	16
Салата з фасолі	6	16
Гриби		
Печерички смажені	4	16
Риби		
Риба в помід. підливі	9	22
М'ясо		
Баранина з городиною	8	20
Бараняча порєбринна	8	20
Гуляш із баранини	8	20
Завиванець із курки	2	16
Котлети з мозку	7	16
Крученики з грибами	6	18
Мозок телячий	7	16
Начинка покутська	8	22
Паштет непечений	11	22
Печєня з баранини	8	20
Порося печєне	2	16
Салата з мозку	7	16
Холодєць із мозку	7	16
Шинка тєляча маринєвана ...	2	16
Яловичина з капустою	1	22
Печиво		
Бабочки з пінкою	4	18
Ванілеві рогаики	10	22
Колєч плетений	9	22
Кульки гусарські	10	22
Мєдєяник	7	18
Нугат	3	16
Пиріг із яблуками	10	22
Пиріг із шинкою	11	22
Ріжки	1	20
Різдвяні оріхові кулі	1	20
Сирник	3	16
Смачники	2	18
Тістєчка з сира	4	18
Торт чєколядовий	3	16
Торт цинамоновий	3	16
Торт крихкий	3	16
Торт смажений	5	18
Цвібак	3	16
Чайне печиво	1	20
Страви з борошна		
Налисники	5	16
Оріхова лакоминка	5	16
Підлива Шодо	5	16
Яблука в бісквітному тісті ...	5	16

З-ПОМІЖ ЧУЖИХ КНИЖОК

Dr. Naím G. Ginot, "BETWEEN PARENT AND CHILD."

Д-р Гейм Г. Гінот, „МІЖ БАТЬКАМИ І ДІТЬМИ“.

Вже 44 тижні є на листі „бестселєрів“ книжка відомого американського лікаря д-ра Гінота. Він часто виступає в радіо й телевізії та впродовж 15 років співпрацює з батьками і дітьми в групах чи індивідуально, як психотерапіст та дорадник у справах виховання дітей. Його книжка є саме вислідом цієї співпраці та придбаного в ній досвіду. В десяти розділах автор у дуже ясній і приступній формі подає свої сугєстії і поради, як поводитися у щоденному житті з дітьми та як розв'язувати всякі психологічні проблеми, що стрічають усіх батьків. Він вказує нові дороги, як порозумітися батькам із дітьми, щоб обидві сторони могли жити в гармонії і взаємній пошані.

Варто прочитати ту книжку всім батькам, що мають труднощі при вихованні дітей, а такі труднощі під сучасну пору — явище загальне.

І. Л.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У листопадовому числі Н. Ж., на ст. 17, зайшла помилка. У підписі під клішею „З обжиків“ має бути „Із обжиків 23 Відділу СУА“, а не 26 Відділу, як подано. За недогляд перепрошуємо.

Замовляйте куховарський зшиток

НАТАЛІІ КОСТЕЦЬКОЇ

ПЕЧИВО

40 приписів різнородного печива

Ціна 1.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

Увага!

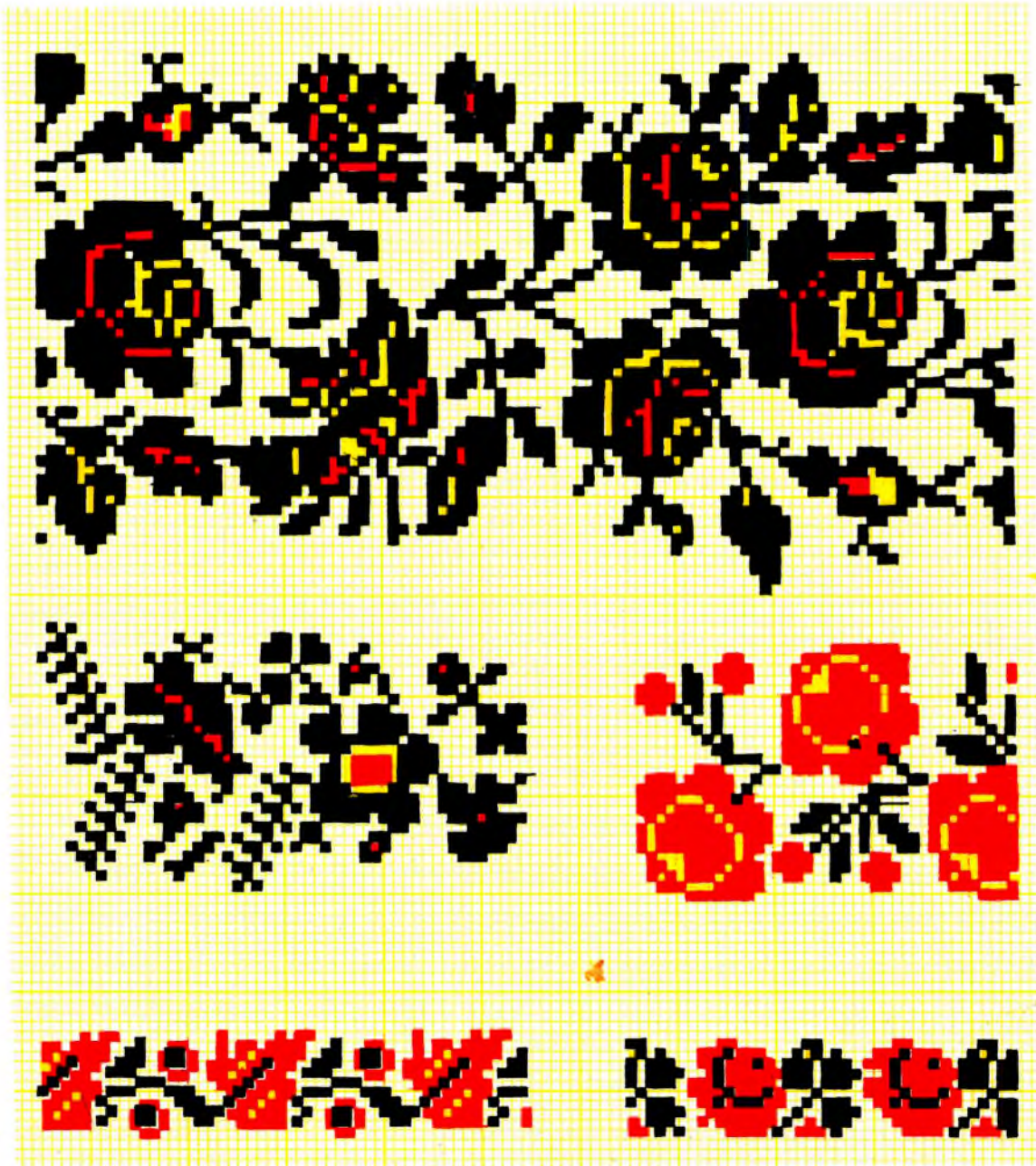
З кінцем біжучого року підготовляємось до вибору молодого таланту за 1968 р. Прохаємо розглянутись між молодим жіноцтвом Вашої околиці! Молоді жінки, що проявились у діяльній мистецтва, літератури, професійної чи громадської праці або науки — можуть стати нашим молодим талантом 1968 року. Прохаємо присилати Ваші пропозиції з життєписом!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Увага!

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 6, ст. 9 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок Сокальщини. Вгорі вставка, внизу дуди.